

DECEMBER 2023 - JANUARI 2024

Informatieblad

Zoals verwacht, is er na de Synode voor een “Synodale Kerk”, in oktober dit jaar te Rome, verontrustend kerkelijk nieuws, waarvan u het e.e.a. in dit nummer kunt lezen. Maar laten we desondanks met onze gedachten gaan naar de geboorte van Jezus onze goddelijke Verlosser, door nu in de Advent te verlangen naar Zijn komst, en door enige boetvaardigheid, gebed en zin voor goede werken ons voor te bereiden op Zijn geboortefeest om ons met Kerstmis innig te kunnen verheugen vanwege Zijn verschijnen in de menselijke natuur, en zulk een goddelijke nabijheid!

Heerlijk zijn de eerste woorden van de Hebreërbrief die de Kerk ons in de Dagmis van Kerstmis laat lezen: “Nadat God vroeger vele malen en op velerlei wijzen tot de vaders had gesproken door de profeten, heeft Hij ten slotte in deze dagen tot ons gesproken door Zijn Zoon, die Hij tot Heer van alles heeft aangesteld, door wie Hij de wereld ook heeft gemaakt. Daar Hij de afstraling is van Zijn glorie en het evenbeeld van Zijn Wezen en alles schraagt door Zijn machtig woord, heeft Hij, na reiniging van zonden te hebben bewerkt, plaats genomen aan de rechterhand van de Majesteit in de hoge.” (1, 1-3) Wij geloven Gods openbaring, die met de dood van de H. Apostel en Evangelist Johannes afgesloten is. “Het geloof ontstaat door de prediking; de prediking geschiedt krachtens opdracht van Christus.” (Rom. 10, 17)

De Mensenzoon heeft kind willen worden, ons dus héél nabij, onder ons willen komen om God zichtbaar en Zijn openbaring op unieke wijze kenbaar te maken. Beschouwen we het Kindje in de kribbe! Het is de liefdevolle toenadering van de Schepper tot zijn schepsel. Wat kon God dan nog meer doen? Hier past toch alleen maar dankbaar aanvaarden in vreugde en liefde voor de zich openbarende God! Of is het misschien óng niet voldoende? Zou God bijv. op bovennatuurlijke wijze direct tot ieder van ons moeten spreken? Nee! Zijn besluit is, dat door tussenpersonen te doen, omdat Hij door de mens als tweede oorzaak in de schepping wil werken. Zo worden mensen nu eenmaal door mensen geleid. We zien daarin ook heel duidelijk de sociale verbondenheid van het menselijk geslacht. Zodoende worden versplintering en de mogelijkheid van misleiding voorkomen. En vergeten we de verdienste van de geloofsonderwerping niet. “Zalig zij, die niet zien, en toch geloven.” (Jh. 20, 29) “Uw geloof heeft u redding gebracht.” (Lc. 17, 19) “Zalig is hij, die zich niet ergert aan Mij.” (Mt. 11, 6; Lc. 7, 23) Ook niet vanwege Zijn Kindsheid! “Hieraan erkent ge de geest van God: iedere geest die belijdt, dat Jezus Christus in het vlees is gekomen, hij is uit God. Maar iedere geest, die Jezus niet belijdt, is niet uit God; dat is er een van de Antichrist, die komt, zoals gij hebt gehoord, en die nu reeds in de wereld is”. (1 Jh. 4, 2-3)

Laten wij naar de stal van Bethlehem gaan om het Godsgeschenk te aanschouwen! Onverschilligheid is ongepast. Laten we allemaal gaan! En veronachtzamen we niet de verheffing van onze menselijke geest tot goddelijke kennis! Het is wel ernstig. “Wie niet gelooft, is reeds geoordeeld”. (Jh. 3, 18) Want: “Wie God niet gelooft, maakt Hem tot een leugenaar”. (1 Jh. 5, 10)

Genadevolle Advent!

Pater Carlo de Beer

Evaluatie van de eerste zitting van de Synode over Synodaliteit (1)

10 november 2023

Bron: fsspx.news

Een kleine kring tijdens de synode (Beeldbank Alamy)

De Synode over Synodaliteit eindigde op zondag 29 oktober, het traditionele feest van Christus Koning. Er werden twee documenten geproduceerd: een korte ‘Brief aan het Volk van God’ en een ‘Samenvattend Verslag’ van ongeveer 40 bladzijden. Informatie tijdens het gebeuren werd verstrekt door regelmatige persconferenties die verslag deden van de voortgang, de besproken onderwerpen en de hoofdthema’s van de synode.

Dit eerste artikel zal zich richten op het beschrijven van de synode op basis van deze informatie en de getuigenissen van de deelnemers. De prefect van het Dicasterie voor Communicatie

(DC), Paolo Ruffini, verantwoordelijk voor de communicatie tijdens de persconferenties, herinnerde aan verschillende elementen van de synode.

De vergadering en haar gezag

De vergadering had 365 stemgerechtigde leden en ongeveer honderd anderen waren aanwezig. Het Vaticaan had dus 12 ‘broederlijke afgevaardigden’ uitgenodigd uit vier christelijke tradities: de orthodoxe kerken, de oosters-orthodoxe kerken, historische protestantse gemeenschappen en evangelische pinkstergemeenten.

De DC-prefect legde de aard en autoriteit van de vergadering uit: “Het is een raadgevende vergadering. Het bisschoppelijke karakter van de vergadering wordt niet aangetast door de aanwezigheid van leden die niet het bisschopsambt bezitten. Dit verandert de aard van de vergadering niet”.

Paolo Ruffini legde ook uit dat “het eindrapport geen eindpunt zal zijn. Het zal meer een Instrumentum laboris [een werkdocument] zijn”. Later sprak hij van een “overgangsdokument”. Tot slot specificeerde hij met betrekking tot de synodale vergadering die gepland staat voor oktober 2024, “dat we verwachten dat die vergadering hetzelfde zal zijn qua leden”.

De synodale methode

De vergadering onderzocht de aard van synodaliteit en het gebruik ervan. Op dit gebied is er een mist die moeilijk op te lossen is: er is geen definitie van synodaliteit gegeven. Kardinaal Gerhard Müller klaagde hierover in een interview na de synode.

Wat naar voren komt – en nog duidelijker wordt bij het lezen van het samenvattend rapport – is dat synodaliteit een praktijk is: “Synodaliteit is geen concept, maar een ervaring van luisteren, van opname”. En bij een andere gelegenheid: “Hoewel iedereen beslissingen wil, is het proces belangrijker dan de beslissingen”.

Besproken thema’s tijdens de synode

Klerikalisme

Op vrijdag 27 oktober, aan het einde van de synode, verklaarde de Dominicaan Pater Timothy Radcliffe, algemeen overste van zijn orde tussen 1992 en 2001, die de pre-synodale retraite van de deelnemers preekte, dat kritiek op het klerikalisme het terugkerende thema was.

En op vrijdag 20 oktober verduidelijkte Sheila Pires, secretaris van de Informatiecommissie, dat sommige leden van de vergadering tegen klerikalisme waarschuwden, zelfs onder leken, omdat het leidde tot machtsmisbruik, gewetensmisbruik, economisch en seksueel misbruik.

Op donderdag 26 oktober herhaalde Paolo Ruffini dat “het volk van God priesters en leken nodig heeft die serene met elkaar omgaan, zonder toe te geven aan de verleiding van het klerikalisme”. Achter deze term gaat een aanval op autoriteit in het algemeen schuil. Dezelfde dag meldde Ruffini dat de toezegging van de Kerk om “autoritarisme te vermijden” opnieuw

was bevestigd: gezag “wordt op blote voeten uitgeoefend”.

Het misbruik van autoriteit lijkt de voornaamste zorg van de paus te zijn, een zorg die hij doorgeeft aan alle synoden, zoals tijdens zijn interventie op woensdag 25 oktober, waar hij priesters op een onrealistische manier bekritiseerde: “Het is genoeg om naar de kerkelijke kleermakers van Rome te gaan om het schandaal te zien van jonge priesters die soutanes en hoeden of kanten albe's passen”. Deze tirade veroorzaakte enige verlegenheid.

Medeverantwoordelijkheid

“Medeverantwoordelijkheid” is een van de woorden die het vaakst voorkomt in de interventies, en het wordt opgevat “als de betrokkenheid en coördinatie van charisma's,” legt de DC-prefect uit.

Een bisschop gaf uitleg over deze term: “De Synode over Synodaliteit betekent samen nadenken en kijken hoe de Kerk zich dit concept kan toe-eigenen”, bewegend “van een Kerk van een paar medeverantwoordelijke mensen naar een Kerk waar allen medeverantwoordelijk zijn voor de verkondiging van Christus en het Evangelie, een Kerk ... waar iedereen zijn mening geeft voor een finale beslissing die iedereen aangaat”.

Deze term “medeverantwoordelijkheid”, die al snel een leidmotief werd, werd voorgesteld om het woord “samenwerking”, dat de relatie van geestelijken – priesters en diakens – met de bisschop

van het bisdom aanduidt, te vervangen in het canonieke recht, waarvan een herziening in het bijzonder met betrekking tot dit thema werd gevraagd.

Nog een verduidelijking van Paolo Ruffini op zaterdag 21 oktober: de “kwestie van het onderscheiden van besluitvormingsrelaties in de relatie tussen autoriteit en medeverantwoordelijkheid” kwam aan de orde. Synodaliteit “elimineert autoriteit niet, maar plaatst het in een context”, eraan herinnerend dat “autoriteit noodzakelijk is” en dat “we niet bang moeten zijn om confrontatie of meningsverschil te zoeken”.

De basis van deze medeverantwoordelijkheid ligt in het doopsel dat allen gemeenschappelijk hebben, en dat de hele Kerk – geestelijken en leken – medeverantwoordelijk maakt voor de zending. Er wordt duidelijk gesteld dat door het doopsel alle leden van de Kerk gelijk zijn. Zo wordt er genivelleerd door de weigering van een onderscheid van goddelijk recht tussen geestelijken en leken, tussen priesterschap en leken.

De Kerk repareren

Bij verschillende gelegenheden werd gesproken over “het herzien van de structuren van de Kerk”. Dus, “het probleem is niet alleen de ontbureaucratisering van de kerkelijke structuren, maar ook de noodzaak om energie te steken in het heroverwegen van nieuwe vormen en nieuwe plaatsen van deelname aan de gemeenschap en aan de duizendjarige geschiedenis van de Kerk”.

Het is in dit kader dat het mogelijk is om discussies te plaatsen over de hervorming van de clerus en in het bijzonder over bisschoppen. Er moet onderzocht worden hoe het bisschopsambt “waarvan het ambt, door de wil van de Heer, de gemeenschap van de Kerk structureert ... vernieuwd en bevorderd moet worden” om “uitgeoefend te worden op een manier die past bij een synodale Kerk”.

Zo werd voorgesteld dat de bisschop hulp zou kunnen krijgen van medewerkers en deskundigen. “De bisschop moet begrijpen dat het bisdom niet alleen van hem is, hij kan niet alles alleen doen, maar hij heeft hulp nodig, misschien van professionals.”

De manier waarop bisschoppen worden gekozen, kwam ook in de kringen ter sprake. Robert Francis Prevost, prefect van het Dicasterium voor Bisschoppen, legde uit dat het proces vertrouwelijk blijft, maar dat er instructies zijn gegeven om leken en religieuzen bij de onderzoeksprocedures te betrekken. De kwestie van gehuwde priesters werd ook besproken, zoals verwacht werd.

De promotie van vrouwen in de kerk

Hier is een terugkerend thema dat verschillende vormen aannam: Hoe kunnen we ervoor zorgen “dat vrouwen

het gevoel hebben dat ze integraal deel uitmaken van onze missionaire Kerk?”

De synodevergadering besprak dus de mogelijkheid om het vrouwelijke diaconaat open te stellen door eerst “de aard van het diaconaat zelf” te verduidelijken. Met betrekking tot de rol van vrouwen in de kerk werd “de vraag gesteld of het niet mogelijk zou zijn om te overwegen of vrouwen niet ook homilieën kunnen houden”.

LGBT

Volgens Kardinaal Müller was het LGTB-thema alomtegenwoordig. Het is zeer discreet gehouden in het ‘Samenvattend Verslag’. De algemene vraag was: “Hoe kunnen we de pastorale zorg van liefde voor homoseksuele paren, voor gescheiden mensen belichamen en tegelijk trouw blijven aan de leer van de Kerk?” Het lijkt erop dat er een richtlijn werd gegeven om het onderwerp te beperken. Maar dit is niet om het te begraven, alleen om het te laten rijpen tot de volgende sessie.

Deze eerste studie over de synode laat duidelijk de tendens zien naar een verzwakking van de hiërarchische structuur van de Kerk, met een verlangen om te evolueren naar een meer “democratische” structuur, ondanks de ontkenning van sommigen.

(Bron: Vatican news – FSSPX.Actualités)

Evaluatie van de eerste zitting van de Synode over Synodaliteit (2)

17 november 2023

Bron: fsspx.news

Foto: © Synod.va

Dit tweede artikel gaat over het ‘Samenvattend Verslag’ van de eerste sessie van de 16e gewone algemene vergadering van de bisschoppensynode: “Een Synodale Kerk in Missie”. Over de verschillende stellingen waaruit dit rapport bestaat, werd gestemd door de leden (een tweederde meerderheid was vereist), en over het hele rapport zelf werd gestemd (een gewone meerderheid was vereist).

Het resultaat van de stemmingen staat in het document: de 270 voorstellen van het document werden allemaal goedgekeurd door meer dan tweederde van de 365 stemmers, bestaande uit bisschoppen, priesters en leken –

mannen en vrouwen. Tegen sommige voorstellen waren tientallen nee-stemmen. Het vrouwendiaconaat kreeg de meeste tegenstand: 69 tegen; het opgeven van het celibaat van priesters: 55 tegen.

We moeten niet vergeten dat deze tekst slechts “tijdelijk” is. Het zal het Instrumentum laboris (werkdocument) zijn voor de zitting van oktober 2024. En zelfs de definitieve tekst van volgend jaar zal slechts adviserend zijn. Alleen de Apostolische Exhortatie van de paus zal normatief zijn. Maar deze tekst geeft ons een idee van het synodale proces en de vorderingen van een beweging die als doel heeft de Kerk “af te stoffen” en uiteindelijk te transformeren.

Een systematische herstructurering

Hoewel de commentaren tijdens de synode herhaalden dat het niet ging om het bespreken van dogma’s maar pastorale zorgen, hebben de resultaten deze juist tegengesproken. Er zijn veel vragen over het veranderen van “de structuren”. Er wordt bijvoorbeeld beweerd dat het nodig is om “de structurele omstandigheden aan te pakken die dergelijk misbruik in de hand werken”. (I, 1, e)

Een ander gedeelte zegt: “Onze synodale weg toont de behoefte aan relationele vernieuwing en structurele veranderingen. Op deze manier kunnen we de deelname en bijdrage van allen beter verwelkomen”. (II, 9, g)

De verdeling van de hiërarchische macht

Een duidelijk idee van de theologie die aan dit alles ten grondslag ligt, kan gevonden worden in het feit dat de vergadering de macht van de Kerk,

die door Jezus Christus is toevertrouwd aan de hiërarchie die Hij heeft ingesteld, wilde verdelen onder alle leden van de Kerk. Deze macht is drievoudig: het leergezag voor het onderwijzen van de geopenbaarde waarheid; de bestuursmacht voor het opleggen van wetten die de gelovigen naar heiligheid leiden; en de heiligingsmacht, gegeven door de heilige wijdingen, voor het heiligen van de leden van de Kerk door de sacramenten.

Deze drievoudige macht wordt betwist en gedeeltelijk overgedragen aan alle leden van de Kerk, in een poging die we heiligschennis zouden kunnen noemen, omdat het de goddelijke constitutie van de Kerk aantast, die keer op keer door de pausen en de concilies werd in herinnering gebracht en bevestigd.

Het leergezag

Deze macht wordt aangevallen door de nadruk te leggen op een bekend maar verwrongen begrip. Deze vervorming is te vinden in de ideeën van Paus Franciscus en in een tekst van de Internationale Theologische Commissie.

Dit begrip is dat van de “sensus fidei”. De theologie legt uit dat dit “geloofsinstinct” van de gelovigen een teken is, een getuigenis van de leer van de Kerk door haar hiërarchie. Op zichzelf heeft het geen andere autoriteit. Het kan bij gelegenheid één of enkele gelovigen laten inzien dat een pastor – een parochiepriester of zelfs een bisschop – het bij het verkeerde eind heeft.

Maar omdat het inherent afhankelijk is van de leer, kan het niet worden beschouwd als een “bron” – net zo min als de “consensus fidelium” (*I, 3, c*) “een zeker criterium kan vormen om te bepalen of een bepaalde leer of praktijk tot het apostolisch geloof behoort”. Door deze bevooroordeelde opvatting van een katholiek begrip wil het document het leergezag verdelen over het hele lichaam van de Kerk.

De bestuursmacht

Om de rechtsbevoegdheid te verdelen onder alle leden van het Volk van God, maakte de vergadering gebruik van een woord dat zeer recent is, omdat het pas in het begin van de 20^e eeuw verscheen, in een zeer gefragmenteerd gebruik. De frequentie nam iets toe in het begin van de jaren zestig en schoot omhoog in mei 1968. Het bereikte een piek in het begin van de jaren 1980, waarna het gebruik merkbaar afnam.

Het is dus aan de “medeverantwoordelijkheid”, het resultaat van midden 1968 en al min of meer achterhaald, dat de synode de vernietiging van de rechterlijke macht in de Kerk zal toevertrouwen. Dit is logisch: de revolutionairen die het Tweede Vaticaans Concilie hebben gemaakt, zijn altijd traag met het inhalen van de moderniteit waar ze achteraan rennen. Het woord verraadt de geesten die het voorstelden.

Dit woord heeft in de Kerk dezelfde functie als voor degenen die een revolutie in de samenleving willen bewerkstelligen: meer gezag, of liever gezag

dat door iedereen gedeeld wordt. Dat is de reden voor de felle en herhaalde kritiek op het klerikalisme, de synthese van al het kwaad dat in de Kerk gebeurt – in het bijzonder van misbruik (cf. *II, 9, f* en *II, 11, c*).

De uitoefening van deze medeverantwoordelijkheid wordt “essentieel verklaard voor de synodaliteit en is noodzakelijk op alle niveaus van de Kerk”. (*II, 8, b*) Dan wordt het verzwakt op alle niveaus: priesterlijk en parochieel, bisschoppelijk en diocesaan, en zelfs pauselijk. We moeten dus “het gewijde ambt aanvaarden in een context van medeverantwoordelijkheid”. (*II, 11, d*)

De duidelijkste stelling is de volgende: “De kwestie van de relatie tussen het Sacrament van de Priesterwijding en de rechtspraak moet diepgaander worden bestudeerd. In dialoog met Lumen Gentium en meer recente leringen zoals de Apostolische Constitutie Praedicate Evangelium, zou het doel van een dergelijke studie zijn de theologische en canonieke criteria te verduidelijken die ten grondslag liggen aan het principe van de gedeelde verantwoordelijkheid van de bisschop, en de reikwijdte, vormen en implicaties van medeverantwoordelijkheid te bepalen”. (*II, 12, g*)

Dat zegt alles: de relatie die Christus heeft gelegd tussen degenen met heilige wijdingen en degenen met jurisdictie opnieuw onderzoeken – een relatie die de theologie en het leergezag grotendeels hebben gedocumenteerd, maar die door het Vaticanum II in twijfel werd getrokken en die door de Constitutie Praedicate Evangelium

radicaal werd veranderd, tegen de leer van Vaticanum II in overigens ...

Om dit duidelijk te maken, stelt de tekst dat “het noodzakelijk is om, in wettelijk nog te definiëren vormen, structuren en processen in te voeren voor een regelmatige herbeoordeling van het functioneren van de bisschop, met trekking tot de stijl van zijn gezag, het economisch beheer van de activa van het bisdom en het functioneren van de medezeggenschapsorganen, en de bescherming tegen alle mogelijke vormen van misbruik”. (II, 12, j)

Tot slot ontkomt de paus niet aan deze beperking: “Er is behoefte aan meer inzicht in hoe een vernieuwd begrip van het bisschopsambt binnen een synodale Kerk het ambt van de bisschop van Rome en de rol van de Romeinse Curie beïnvloedt. Deze kwestie heeft belangrijke implicaties voor de manier waarop medeverantwoordelijkheid in het kerkelijk bestuur wordt beleefd”. (II, 13, d)

Een speciale vermelding verdienen de eisen die aan vrouwen worden gesteld. Aan de ene kant staat er: “Het is dringend noodzakelijk ervoor te zorgen dat vrouwen kunnen deelnemen aan besluitvormingsprocessen en verantwoordelijke rollen op zich kunnen nemen in pastorale zorg en bediening” (II, 9, m), en aan de andere kant: “Wij stellen voor dat vrouwen een passende vorming krijgen om hen in staat te stellen rechters te zijn in alle canonie-

ke processen”. (II, 9, r) Bedenk dat de bevoegdheid om recht te spreken in een canoniek proces afhangt van de bevoegdheid tot rechtspraak, die van goddelijk recht alleen kan worden toegekend aan geestelijken.

De heiligingsmacht van de heilige wijdingen

De heilige wijdingen worden op een aantal manieren aangevallen: dat lectors kunnen preken; dat vrouwen diaconen kunnen worden; dat nieuwe bedieningen worden ingesteld (bijvoorbeeld voor echtparen); en door de positie van permanent diaconen te verheffen om te laten zien dat het niet “slechts” een stap in de richting van het priesterschap is.

En tenslotte, valt de tekst radicaal de heilige wijdingen aan door de nadruk op het doopsel te leggen als “de wortel van het principe van synodaliteit” (I, 7, b). Het is dus zo dat “alle gedoopten medeverantwoordelijk zijn voor de zending, ieder naar zijn of haar roeping, competentie en ervaring. Daarom dragen allen bij aan het bedenken en onderzoeken van stappen om christelijke gemeenschappen en de Kerk als geheel te hervormen”. (III, 18, a) Het specificiert dat zelfs niet-katholieken hier deel van uitmaken (I, 7, b).

Zo’n volledige ontmanteling van de macht van de Kerk produceert een “reformatie” – zoals die van de protestanten – die in feite niets overlaat van de Kerk van Jezus Christus.

(Bron: Synod.va/Vatican news – FSSPX.Actualités)

Een antwoord van het Dicasterium voor de Geloofsleer op vragen over LGBT-kwesties

13 november 2023

Bron: fsspx.news

Het Dicasterie voor de Geloofsleer (DDF), waarvan Kardinaal Victor Manuel Fernandez nu voorzitter is, publiceerde een antwoord gericht aan José Negri, bisschop van Santo Amaro, Brazilië, op “enkele vragen over mogelijke deelname aan de sacramenten van doopsel en huwelijk van transseksuelen en homo-affectieve mensen”.

Dit antwoord kreeg de ondertekende goedkeuring van Paus Franciscus tijdens een audiëntie op 31 oktober. Het bevat zes vragen met betrekking tot de mogelijkheid om transgenders te dopen, hun toelaatbaarheid als peter of

meter bij een doopsel, of als getuigen bij een huwelijk. Daarna komt het geval van homoseksuelen als het gaat om het dopen van een adoptiekind, peterschap en de mogelijkheid om getuige te zijn bij een huwelijk.

Voorafgaande overwegingen

Deze antwoorden worden gekenmerkt door een opvallende afwezigheid: de kwestie van de begane zonde, de situatie van de zonde en het volharden in een toestand van zonde zonder berouw. Het begrip schandaal wordt genoemd, maar de objectieve situatie van mensen, met de gevolgen die dat met zich meebrengt voor de mogelijkheid om een christelijk leven te leiden of om een voorbeeld te geven, wordt verwaarloosd.

Opgemerkt moet worden dat in de herziene Codex van Canoniek Recht van 1983 het begrip “publieke zondaar” en de juridische connotatie van “schande”, die ermee verbonden was, werd losgelaten. In de Codex van Canoniek Recht van 1917 leidde schande echter tot de onmogelijkheid van peterschap.

De sleutel die de hele gedachte van het antwoord beheerst, komt uit de Encycliek *Evangelii gaudium*: “Ook mogen de deuren van de sacramenten om geen enkele reden gesloten worden. Dit geldt in het bijzonder voor het sacrament dat zelf “de deur” is: het doopsel. ... De Kerk is geen tolhuis; het is het huis van de Vader, waar plaats is voor iedereen, met al zijn problemen”.

Ondanks bepaalde voorzorgsmaatregelen werd deze houding aan de kaak gesteld door het vijfde dubium van de vijf kardinalen dat in juli naar de paus werd gestuurd, en dat gaat over de noodzaak van berouw om absolutie te ontvangen. Hoewel de recentste vragen

over doop en huwelijk gaan, blijft de basis hetzelfde.

De eerste drie antwoorden over transseksuelen

De eerste vraag is: “Kan een transseksueel gedoopt worden?” Het lange antwoord begint met “ja”, maar probeert een publiek schandaal of de desoriëntatie van de gelovigen te vermijden. Maar na *Franciscus* te hebben geciteerd (*Evangelii gaudium*), wordt de rest afgezwakt en de mogelijkheid van dopen bevestigd, zelfs als “de intentie van omkeer niet volledig gebleken is”.

De vraag die gesteld moet worden is deze: leeft degene die het doopsel aanvraagt in overeenstemming met het geloof en heeft hij de vaste intentie om afstand te doen van de zonde die in transseksualiteit besloten ligt? Deze intentie moet bevestigd worden door daden. Als de persoon niet geopereerd wordt en/of geen behandeling ondergaat, is hij of zij dan bereid om zich te verplichten om hier geen toevlucht toe te nemen? En als de persoon een operatie heeft ondergaan, is er dan sprake van echt berouw?

Zonder deze vaste intentie is het niet mogelijk om tot de doop over te gaan. Het antwoord van de DDF verdrinkt de zonde in de twijfel over de objectieve morele situatie van de persoon of in de onzekerheid van zijn subjectieve disposities, door te geloven dat de toekomst onvoorspelbaar is en dat er een kans gegeven moet worden.

De tweede vraag is: “Kan een transseksueel peter of meter zijn bij een doop?” Het antwoord is ja, zelfs als er een hormonale en chirurgische behandeling is geweest. Maar, zo geeft het antwoord toe, omdat peter zijn geen recht is, moet het verboden worden als er een risico is op schandaal is, onterechte legitimatie of desoriëntatie van de kerkgemeenschap.

Als de situatie van de transseksueel openbaar is, zou de Codex van Canoniek Recht uit 1917 peter- of meterschap weigeren. Omdat een volwassene die probeert van geslacht te veranderen vrijwillig een ernstige zonde begaat en beschouwd zou worden als een openbare zondaar, is de vraag daarmee geregeld. Als de situatie verborgen is, zou de reactie anders kunnen zijn, maar de pastorale beoordeling zou voorzichtig moeten zijn.

Tot slot de derde vraag: “Kan een transseksueel getuige zijn bij een huwelijk?” De situatie is hier anders dan bij het doopsel, omdat de enige voorwaarde om getuige te kunnen zijn bij een huwelijk de bekwaamheid voor de functie is. Het antwoord zegt dat “niets in de huidige universele canonieke wetgeving een transseksueel verbiedt om getuige te zijn bij een huwelijk”.

Maar dit antwoord is te kort. Volgens de kerkelijke wet is dat correct. Maar volgens de natuurlijke en goddelijke wet moet er rekening worden gehouden met schandalen. Daarom moet er opnieuw een onderscheid gemaakt worden tussen de publieke situatie en

de privézaak. In het eerste geval lijkt het moeilijk om schandaal te vermijden, in het tweede geval moet de zaak worden afgewogen volgens pastorale voorzichtigheid.

De drie antwoorden met betrekking tot homoseksuelen

De vierde vraag gaat over het dopen van de kinderen van een homoseksueel stel: “Kan het kind van twee homo-affectieve mensen, of het nu geadopteerd is of verkregen via een andere methode zoals draagmoederschap, gedoopt worden?” Het antwoord is ja, “als er een gegronde hoop is dat hij of zij zal worden opgevoed in de katholieke godsdienst”.

Het is duidelijk dat we alleen de doop van elk kind kunnen wensen als aan de gegeven voorwaarde is voldaan. Maar de situatie geeft niet echt hoop dat dit kan. Hoe kan een kind dat wordt opgevoed in de omstandigheden van zo’n huis ontsnappen aan de besmetting van manieren, ideeën of zonde die door dit samenwonen wordt overgebracht?

De situatie verschilt duidelijk van die van gescheiden en hertrouwde mensen, waar de natuur fundamenteel wordt gerespecteerd. Uitzonderlijke gevallen daargelaten, lijkt het dus niet mogelijk om een kind onder deze omstandigheden te dopen.

De vijfde vraag is: “Kan een homoseksueel die ‘samenwoont’ toegelaten worden tot het peterschap?” Het antwoord is “ja”, als die persoon “een

leven leidt dat in overeenstemming is met het geloof en de taak die hij of zij op zich neemt”. Maar als dit samenwonen duidelijk en publiekelijk een “echtelijk” leven is, dan wringt het antwoord en wordt de zaak uiteindelijk overgelaten aan de voorzichtigheid van de pastoor.

De vraag ligt uiteindelijk bij het private of publieke karakter van de zonde. In het eerste geval staat de mogelijkheid inderdaad open voor de voorzichtigheid van de pastoor. Maar in het tweede geval is er sprake van een “openbare zonde” en moet peter- of meterschap geweigerd worden.

De zesde vraag die gesteld wordt is of “een homoseksueel die ‘samenwoont’ getuige kan zijn van een huwelijk?”

Het antwoord van de DDF is hetzelfde als voor een transseksueel. Wat betreft het traditionele katholieke antwoord, moeten we herhalen wat eerder is gezegd over het onderscheid tussen een openbare of privé-situatie: in het eerste geval zou er sprake zijn van een schandaal, in het tweede geval van een open mogelijkheid.

Conclusie

Deze antwoorden komen overeen met het standpunt dat Paus Franciscus sinds *Amoris laetitia* heeft ingenomen over morele kwesties: een geleidelijke verschuiving die langzaam genoeg is om het geweten niet te alarmeren, maar bedoeld om de Kerk een nieuwe opvatting van moraliteit en een nieuwe opvatting van de Kerk zelf op te leggen.

(Bron: Vatican news – FSSPX.Actualités)

Bisschop Joseph Strickland (Foto: Youtube screenshot)

Verenigde Staten: Paus Franciscus ontheft Bisschop Joseph Strickland uit ambt

14 november 2023

Bron: fsspx.news

Op zaterdag 11 november ontsloeg Paus Franciscus Bisschop Joseph Strickland, bisschop van Tyler, Texas, na een onderzoek geleid door het Dicasterie voor Bisschoppen, en nadat hij had geweigerd ontslag te nemen, aldus Kardinaal Daniel DiNardo, aartsbisschop van Galveston-Houston.

De feiten

Het dicasterie leidde eerder dit jaar een formeel onderzoek in het Bisdom Tyler, dat in juni eindigde. Deze apostolische visitatie – om de canonieke term te gebruiken – werd geleid door Bisschop Dennis Sullivan, bisschop van Camden, New Jersey, en door Bisschop Gerald Kicanas, emeritus bisschop van Tucson, Arizona.

Volgens een bron richtte de apostolische visitatie zich op het gebruik van sociale media door de bisschop van Tyler en op vragen over het beheer van het bisdom. “Als resultaat van de visitatie werd de Heilige Vader aanbevolen dat de voortzetting van het ambt van Bisschop Strickland niet haalbaar was,” schreef Kardinaal DiNardo in zijn verklaring van 11 november.

De verklaring gaat verder: “Na maanden van zorgvuldige overweging door het Dicasterie voor Bisschoppen en de Heilige Vader, werd het besluit genomen dat het ontslag van Bisschop Strickland moest worden gevraagd. Nadat dit verzoek op 9 november 2023 aan Bisschop Strickland was voorgelegd, weigerde hij zijn ambt neer te leggen. Daarop heeft de Heilige Vader op 11 november 2023 Bisschop Strickland uit het ambt van bisschop van Tyler ontheven”.

Bisschop Strickland (65 jaar) is sinds 2012 bisschop van het bisdom Tyler, dat ondergeschikt is aan het Aartsbisdom Galveston-Houston. De zeer populaire Texaanse bisschop is bekritiseerd vanwege zijn gebruik van sociale media, met name zijn tweet van 12 mei, waarin hij suggereerde dat Paus Fran-

ciscus “het Depositum van het Geloof ondermijnt”. Het Vaticaan heeft geen reden gegeven voor het ontslag van de bisschop.

Paus Franciscus had zaterdagochtend een ontmoeting met de Amerikaanse Kardinaal Robert Francis Prevost, prefect van het Dicasterie voor Bisschoppen, voor de aankondiging van het ontslag van Bisschop Strickland. Bisschop Joe Vásquez, bisschop van Austin, Texas, werd benoemd tot Apostolisch Administrator van het Bisdom Tyler tot de benoeming van een nieuwe bisschop.

Bisschop Strickland heeft een goede staat van dienst: er zijn momenteel 21 seminaristen in een gebied van 119.168 katholieken. Het bisdom staat er financieel ook goed voor. Opgemerkt moet worden dat het besluit van de paus om Bisschop Strickland te ontheffen van zijn pastorale taken twee dagen voor het begin van de plenaire herfstvergadering van de Amerikaanse bisschoppen komt.

Een “synodale” tiran

Het is belangrijk om op te merken dat het ontheffen van een bisschop uit zijn ambt een zeldzame gebeurtenis is, die

normaal gesproken wordt gemotiveerd door ernstige fouten. Dat lijkt hier niet het geval te zijn, waarbij we de resultaten van de Apostolische Visitatie buiten beschouwing kunnen laten.

We moeten ook opmerken dat Bisschop Strickland zich bijzonder scherp heeft getoond tegen de Synode over Synodaliteit. Hij schreef een moedige brief die in augustus verscheen om zijn bisdom te waarschuwen voor bepaalde nieuwigheden die onverenigbaar zijn met het geloof, en die op de synode besproken zouden worden.

Terwijl het leidmotief van de synode was: “luisteren naar allen”, en in het bijzonder naar hen die zich buitengesloten voelen, werd Bisschop Strickland behandeld op een manier die als “klerikaal” zou kunnen worden bestempeld, in de zin van een autoritarisme dat de paus sinds het begin van zijn pontificaat niet heeft nagelaten uit te oefenen. Er zijn dus zeer duidelijke grenzen aan het voorgestelde “luisteren”.

Wanneer we de behandeling van deze bisschop vergelijken met die van priesters en zelfs met die van bisschoppen wier leer niets minder dan gebrekkig is, is het onrecht nog flagranter: het is echt tiranniek.

(Bron: CNA – FSSPX.Actualités)

De Litanie van Onze-Lieve-Vrouw

Dignare me laudare te, Virgo Sacrata.

V. Geerebaert C.ss.R.
(Leuven, St.-Alfonsus-Drukkerij, 1930)

Koningin zonder erfsmet ontvangen, bid voor ons.

Sommige gelovigen hebben geen juist begrip van het verheven voorrecht, dat aan de Moeder van de Heer geschonken werd in haar Onbevleete Ontvangenis.

Wat wil het zeggen, dat Maria onbevleete ontvangen is? Beweren wij daarmee dat de allerheiligste Maagd zich nooit aan de kleinste zonde heeft schuldig gemaakt?

Al is het waar dat Maria nooit de minste zonde bedreef, ja, dat zij nooit de geringste onvolmaaktheid heeft begaan, dat het voor haar feitelijk ook onmogelijk was iets kwaads te willen, toch bestaat daarin haar Onbevleete Ontvangenis niet.

Waarin zij dan wel bestaat?

Zoals ieder katholiek weet, komt geen kind ter wereld, hoe schoon en liefvallig het ook moge zijn, of zijn ziel is besmeurd door de zonde, niet door een persoonlijke zonde, want, daar het zijn verstand nog niet kan gebruiken, is het zelfs niet in staat te zondigen, maar door de zonde, die erfzonde genoemd wordt, omdat wij haar als een droevige erfenis van onze eerste ouders hebben ontvangen. Nu van die erfzonde en van haar bezoedeling is Maria en ook Maria

alleen bevrijd gebleven, zodat zij, van het eerste ogenblik van haar bestaan, begiftigd werd met de heiligmakende genade.

Dat Maria zonder erfzonde ontvangen werd, is een punt van ons heilig geloof, en werd door de Bulle *Ineffabilis* van Pius IX, de 8^e december 1854, als

Z. Paus Pius IX

leerstuk vastgesteld. Welk een troost moet het voor die onvergetelijke paus, en ook voor geheel de katholieke wereld geweest zijn, toen vief jaar later de onfeilbare uitspraak van Christus' stedehouder op bovennatuurlijke wijze te Lourdes bevestigd werd! In dit gezegende genadeoord toch heeft de allerheiligste Maagd bij een van haar verschijningen aan Bernadette, door het bevoorrechte kind naar haar naam gevraagd, ten antwoord gegeven: "Ik ben de Onbevleete Ontvangenis".

Dat de Onbevleete Ontvangenis van Maria eerst in de 19^e eeuw tot een leerstuk van ons heilig geloof werd verklaard, wil niet zeggen dat toen een nieuwigheid ingebracht werd, die de schat van de geopenbaarde waarheden met een dogma verrijkte. Integendeel, want het geloof aan de Onbevleete

te Ontvangenis van de allerheiligste Maagd is zo oud als de Kerk zelf en de heilige Vaders en kerkelijke schrijvers, vooral in het Oosten, zoals blijkt uit de pauselijke Bulle, waarin al die getuigenissen aangehaald worden, verklaren op de meest uitdrukkelijke wijze, dat Maria nooit het minste aandeel had in de zonde van onze eerste ouders.

Weliswaar, staat deze waarheid niet met duidelijke woorden in de H. Schrift opgetekend, maar wie zijn catechismus kent, weet, dat de Schriftuur niet de enige bron is van de openbaring. Naast de gewijde Boeken immers bezitten wij ook als bron van de geopenbaarde waarheden, de overlevering, welke van de apostelen stamt, en vooral door de heilige Vaders en kerkelijke schrijvers tot ons is gekomen.

Het ligt dan ook voor de hand, dat sommige gelovigen, al menen zij het nog zo goed, kunnen twifelen, zolang de Kerk geen uitspraak heeft gedaan, of een waarheid al dan niet door de traditie overgeleverd werd. Daarmee gaat het daaromtrent als met feiten uit de geschiedenis, en zoals men zich kan afvragen of de geschiedenis een feit bevestigt, zo kan men zich ook de vraag stellen of de overlevering, de traditie, iets bevestigt, en wel bevestigt eenvoudig als een waarheid, ofwel als een geloofspunt. Zolang nu de Kerk, de onfeilbare bewaarster van de geopenbaarde Waarheid zwijgt, kan en mag men twifelen, of de overlevering deze of gene waarheid bevat, op voorwaarde echter, dat wij alle waarheden vast aannemen, die de openbaring behelst, en de H. Kerk ons voorhoudt te geloven.

Over het algemeen gaat de Kerk niet over tot de verklaring, dat de ene of andere waarheid als leerstuk van het geloof moet aangenomen worden, of ernstige redenen moeten haar daartoe bewegen. Die redenen kunnen natuurlijk verschillend van aard zijn. Wat bijv. gaf er aanleiding toe om het goddelijk Moederschap tot een geloofspunt te verklaren? Zoals wij reeds zagen, had Nestorius op godslasterende wijze die hoge waardigheid van Maria aangevallen. De katholieke wereld was in beroering gebracht, en om de gemoederen tot bedaren te brengen en tevens het geloof ongeschonden te bewaren, moest de Kerk uitspraak doen. Zij doet het nog, als een waarheid rijp geworden is om tot geloofspunt verklaard te worden, en dit is wel het geval geweest met het leerstuk van de Onbevleete Ontvangenis, want ongelooflijk is het, hoe in die tijd een drang ging door geheel de katholieke Kerk om die eer aan Jezus' Moeder te schenken. Vandaar werd Paus Pius IX door verzoekschrift op verzoekschrift tot die grootse daad als het ware genoot.

Ofschoon het leerstuk van de Onbevleete Ontvangenis eerst in 1854 werd uitgeroepen, toch werd het reeds vroeger aangenomen, en zo krachtig voorgestaan, dat, volgens het getuigenis van paus Benedictus XIV, vele gelovigen zich zelfs door gelofte verbonden om dat voorrecht van Maria steeds te huldigen en te verdedigen. Zo deed ook de H. Alfonsus, en hij eiste als stichter van de Congregatie van de Allerheiligste Verlosser van zijn eerste volgelingen, dat ook zij zich door gelofte zouden verbinden om die waarheid zo nodig

met gevaar van hun leven te verdedigen. Ook kenschetsend is het voor de katholieke overtuiging in die dagen, dat de H. Alfonsus de allerheiligste Maagd onder de titel van haar Onbevleete Ontvangenis tot hoofdpatrones van zijn congregatie uitverkoos.

Pius IX riep het geloofspunt uit in de volgende bewoordingen: "De leer die staande houdt, dat Maria van het eerste ogenblik van haar Ontvangenis door een bijzondere genade, in vooruitzicht van de verdiensten van Jezus Christus, bevrijd bleef van alle vlek van de erfzonde, is een door God geopenbaarde leer, en moet door alle gelovigen, zonder voorbehoud, aangenomen worden".

Maria's intrede in het leven, op het ogenblik van haar Ontvangenis, geschiedde niet op die bovennatuurlijke wijze, waarop Christus in het leven trad, want het lichaam van Christus werd door de H. Geest in de maag-

delijke schoot van de allerheiligste Maagd gevormd, terwijl Maria haar lichaam volgens de gewone wetten van de natuur te danken heeft aan haar vader en moeder, Joachim en Anna; zo leert ons een tamelijk betrouwbare traditie. Maar de mens bestaat niet slechts uit een lichaam, hij heeft ook een onsterfelijke ziel; die ziel wordt rechtstreeks door God geschapen, zodra het stoffelijk deel van de mens levensvatbaar is.

De ziel nu van iedere mens is, zodra zij met het lichaam verenigd wordt, door de erfzonde besmeurd. Ook de ziel van Maria had eigenlijk moeten besmeurd worden, omdat zij afstammeling is van Adam en Eva, en de schuld van onze eerste ouders op geheel hun nakroost overging. Maar zodra God Maria's ziel schiep en met het lichaam verenigde, greep Hij op wonderbare wijze in en vrijwaarde haar van de erfzonde omwille van de toekomstige verdiensten van Christus. Maria is daarom ook door Christus vrijgekocht, maar niet als slavin, want Christus verdiensten, die altijd voor God aanwezig waren, hebben in haar de erfzonde voorkomen.

Dit is, met korte woorden uiteengezet, het leerstuk van de Onbevleete Ontvangenis van Maria, zo heerlijk in de Bulle *Ineffabilis* door de getuigenissen van vele kerkvaders toegelicht, zodat wij zeker zijn, dat dit van het begin af de innige overtuiging geweest is van de H. Kerk.

En betaamde het ook niet dat Maria in de schoot van haar moeder onbevleet werd ontvangen? Kon de Zoon Gods wel geboren worden uit een vrouw,

die een tijd lang zijn vijandin geweest was? En een ziel met de erfzonde bezoedeld, is een voorwerp van afschuw in de ogen van God. Daarom viert de H. Kerk nooit de geboortedag van de heiligen, maar hun sterfdag, omdat op die dag voor hun ziel de poort van de hemel werd ontsloten. Er is slechts één uitzondering op die algemene regel, en het is ten gunste van de H. Johannes de Doper, wiens geboortedag gevierd wordt, omdat hij reeds met jubel in de moederschoot van de erfzonde gezuiverd werd.

Wat ons in de geschriften van de H. Vaders bijzonder opvalt, is dat zij Maria bij voorkeur de nieuwe Eva noemen. Er is wellicht, aangaande Maria, geen enkele figuur zo algemeen gekend en verspreid, onder de kerkelijke schrijvers van de eerste eeuwen. Daardoor

bedoelen zij dat er een volledige tegenstelling bestaat tussen de eerste en de nieuwe Eva. Wat Eva voor onze geestelijke ondergang geweest is, dat moet Maria voor onze zaligheid zijn; bijgevolg, evenals de nederlaag van Eva volledig was, zo moet ook de zegepraal van Maria over de hel volledig geweest zijn. En zou die zegepraal wel volledig mogen heten, indien Maria een tijd lang onder de macht van de duivel had gezucht?

En wat een triomf voor satan, indien hij de Verlosser bijtend had mogen toesnauwen: Gij hebt me overwonnen, maar uw Moeder is toch ook een van mijn slavinnen geweest! De eer van de Godmens en het breken van satans hoogmoed en macht eisten, dat Maria voor elke smet van de erfzonde bevrijd bleef.

O uitgelezen genade, die de allerheiligste Maagd boven alle andere mensen verhief!

Het kind dat ter wereld komt, wordt beschouwd als levend, maar voor Gods oog is het in werkelijkheid dood, beroofd als het is van de heiligmakende genade, die het leven van de ziel uitmaakt. Maria alleen heeft van het eerste ogenblik van haar bestaan af het ware leven genoten.

Aan de wieg van een pasgeboren kindje lacht een overgelukkige moeder, en jubelt het hele gezin, maar de engelen zullen er pas blij mee instemmen, wanneer het reinigende water van het H. Doopsel over het hoofdje heeft gevloeid, en God loven, omdat in de ziel van het kind de duivel van zijn troon werd gestoten, en de H. Geest er Zijn verblijf vestigde.

Doch aan de wieg van één kind grijnsden de duivels van spijt en razernij, terwijl de engelen het uitjubelden van vreugde om Gods almacht te roemen en de verhevenheid van dat kind te bezingen. Maria was dat uitverkoren kind, dat nooit onder satans heerschappij zuchtte, en van het eerste ogenblik van haar bestaan om haar vlekkeloosheid de liefde van de Allerehoogste verwierf. De stroom, wiens vertroebelde wateren door geheel het menselijk geslacht vloeien om in de zielen het slijk van de zonde achter te laten, werd in zijn loop gestuit en afgekeerd, toen hij Maria zou bereiken. Maria was als een nieuwe Mozes, en evenals de toekomstige leidsman van het Joodse volk behouden bleef, toen hij als kind in een biezen korfje neergelegd, aan de wateren van de Nijl werd toevertrouwd, zo bleef Maria bewaard voor de dood van de zonde, toen zij bij haar schepping aan de troebele stroom, die door het menselijk geslacht heenvloeit, werd prijsgegeven.

En hoe werd haar Onbevleete Ontvangenis voor haar een bron van altijd reine blankheid, zoals de erfzonde een bron is van altijd walgelijker bezoedeling! Wanneer Adam zich roekeloos had neergestort van de troon, waarop de heiligmakende genade hem had verheven, en in het slijk van de aarde was terechtgekomen, werd hij ook helaas door het aardse slijk bezoedeld, en in zijn lichaam, alsook in dat van al zijn nakomelingen ontwaakten de driften, die alle mensen, als een wild paard zijn berijder, in de modder zonden werpen. Maria daarentegen wist niets van die opstand van de hartstochten; zelfs niet de geringste aardse neiging bewoog haar binnenste, zodat haar ziel vrij haar vlucht kon nemen naar de hoge; en de Almachtige kon in haar, als in een effen vlakke, Zijn beeld weerspiegelen. Die gezegende Vrouw voelde de last niet van een lichaam, dat bij andere mensen ook zo vaak de ziel naar de aarde trekt; zij zweefde altijd in de hoge ijle kringen van de goddelijke liefde.

Maria, in het geheim van haar Onbevleete Ontvangenis, is een heerlijke openbaring van Gods almacht. Hoe schitterde deze niet ten gunste van de drie Joodse jongelingen, toen zij, op het bevel van de goddeloze Nabuchodonosor, in de gloeiende vuren geworpen werden. Hoe begerig ook de vlammen naar haar slachtoffers grepen, toch bleven deze ongedeerd. Maar heerlijker openbaarde zich Gods almacht ten gunste van de Maagd van de maagden! Door de op-

stand van onze eerste ouders was een ontzettend vuur, het vuur van de begerlijkheid, op aarde ontbrand. Alle mensen voelden de hitte en de verzengende kracht van die gloed. Maria alleen wandelde ongedeerd te midden van de vlammen!

O H. Kerk van Rome, vrij moogt gij roemen op uw heiligen; maar, Bruid van Christus, wilt gij niet in schreien uitbreken, werp dan de sluier van de vergetelheid over de eerste ogenblikken van hun bestaan, want toen waren zij vijanden van God; doch als er sprake is van Maria, jubel dan vrij: geen schaduw in dit leven, en het eerste ogenblik van haar bestaan is ook het ogenblik van haar schitterendste zegespraak!

Gebed: O goede Moeder Maria, hoe staren wij bewonderend op u, die door uw Onbevleete Ontvangenis niet slechts bevrijd zijt gebleven van de erfzonde en haar noodlottige gevolgen, maar van het eerste ogenblik van uw bestaan geheel in God en in het goede zijt opgegaan; schenk ons de genade, ons steeds boven het aardse te verheffen, zodat God en de eeuwige goederen, de enige voorwerpen zijn van al onze gedachten, verlangens woorden en daden.
Amen.

Oefening: Gaarne het schietgebed herhalen: Gezegend zij de heilige en Onbevleete Ontvangenis van de allerzalgste Maagd en Moeder Gods Maria, van nu af tot in de eeuwigheid.

wordt vervolgd ...

Terugblikken

Op **dinsdag 21 november** is in het St. Jozefklooster in Avrillé (Frankrijk, nabij Angers) Vera Verbeek ingekleed als Zuster Maria Fides. Een 30-tal personen was afgereisd om hierbij aanwezig te zijn.

↑ 1. Aan het begin van de ceremonie ligt de postulante languit op de grond. De priester vraagt haar wat ze verlangt, waarop ze antwoordt dat ze Gods genade en die van de priester verlangt, waarna ze recht gaat staan.

← 2. Er volgt een maning in het latijn van enkele minuten waarin de priester de verplichtingen uitlegt voor de drie religieuze geloften en de boetedoeningen van de Dominicaanse Orde. Dan vraagt de priester de postulante of ze het habijt wil aannemen.

← 3. Tijdens het zingen van het Veni Creator krijgt de postulante haar habijt aan met de hulp van de Overste.

↑ 4. Wanneer dit aangetrokken is, knipt de priester een haarlok af bij de postulante, waarna ze de witte sluier van een novice krijgt.

↓ 5. Na het Veni Creator zingen de zusters :
Kyrie eléison, Christe eléison, Kyrie eléison.

← 6. Na enige gebeden overhandigt de priester het kruisje (en de rozenkrans) aan de postulante die geknield zit.

↓ 7. Hierna zingen de zusters de hymne Jesu Corona Virginum. Tijdens deze zang laat de priester de postulante kiezen tussen een bloemenkroon en een doornenkroon. Na voor de doornenkroon te hebben gekozen, legt de priester de doornenkroon op haar hoofd.

↓ 8. Hierna besprenkelt de priester de postulante. Zodra de zusters klaar zijn met zingen, legt de priester met hoorbare stem de religieuze naam op.

↑ 9. De priester keert naar de altaarvoet terug terwijl de zusters het Te Deum aanheffen.

→ 10. De zusters geven de vredekus aan de nieuwe novice.

← Tijdens de gehele ceremonie heeft een replica van het beeld van de Zoete Lieve Vrouw van Den Bosch in het priesterkoor gestaan. Dit beeld is privé-bezit maar blijft voorlopig in het klooster om nieuwe roepingen af te smeken.

Eucharistische Kruistocht

De Kruisvaarder

Bid - Communiceer - Offer je op - Wees apostel!

Het verzameladres van de Schatkisten is:
St. Clemenspriorij, Heuvel 23, 5674 RR Nuenen-Gerwen, Nederland

De Kruisvaarder bidt, communiceert en offert zich op voor de intentie, die Pater Davide Pagliarani, Algemeen-Overste van de Priesterbroederschap St. Pius X, iedere maand opgeeft.

December:

Voor onze weldoeners!

Januari:

Voor de toekomst van de Priesterbroederschap St. Pius X!

Margareta – De weldoende Parel van Schotland

Beste Kruisvaarders,

*Bluetooth, Ironside, Forkbeard en
... een pareltje*

“Bluetooth”. Zo heet een draadloze verbinding tussen media-apparaten nu. Waar komt de naam vandaan? Van Koning Harald Blauwtand (Deens: Blåtand, Engels: Bluetooth). Dit is de eerste Deense Vikingkoning die zich tot het christendom bekeert. Hij is ook de man die tussen 970 en 985 Denemarken één maakt. Zoals alle Denen nu één worden, zo wil het die technologie ook doen met verschillende apparaten. Daarom genoemd “Bluetooth”. Haralds zoon Sweyn (of Sven) Gaffelbaard (Engels: Forkbeard) volgt hem in 986 op. Is Sven met zijn papa christen geworden? Eerst niet, op de duur wel. Hij wordt geboren in een tijd dat de Deense Vikings tegelijk koningen van Engeland willen zijn. Twee eeuwen lang varen grote legers over de Noordzee om in Engeland de macht te grijpen. Uit die tijd komen vele Scandinavische

Vikings in Engeland

woorden de Engelse taal binnen, zoals “are” (zijn), “they” (zij) en vrijwel alle woorden die beginnen met “sk”, zoals “sky” (hemel) en “skin” (huid).

Woeste tijden zijn het. Deense en Noorse Vikings tegen Angelsaksische (= vroege Engelse) koningen, die zich dapper weren. En zo krijgt ook Sven Gaffelbaard zin om Engeland te veroveren. Tussen 1002 en 1012 probeert Sven het met alle geweld drie keer, maar hij wordt telkens teruggeslagen. Tot het hem in 1014 lukt. Maar: daar geniet hij maar

Edmund Ironside

vijf maanden van. Dan sterft hij. Zijn zoon Knoet de Grote (1016-1042) mag over Engeland regeren. Die heeft geluk: zijn gevaarlijkste tegenstander, de Angelsaksische koning die jarenlang de Denen had weerstaan, sterft: Edmund Ironside (“IJzeren Flank”). Die heeft kinderen. Kleintjes. Maar die worden ooit “grootjes”. En dan kunnen ze de Denen weer naar de keel grijpen. Wat doet Knoet? Een heidense Vikingkoning zou die wichtjes snel hebben gedood. Maar een christen doet zo iets niet met onschuldigen. Die zou ze naar een plaats laten brengen waar ze hem moeilijk nog tot last kunnen zijn. Maar hun niet onmenselijk behandelen. En wat beslist Koning Knoet? “Naar Zweden met jullie!” De kinderen, Edward en Edmund stuurt hij dus naar het Zweedse hof van zijn stiefbroer Olof Skötkonung (Schootkoning). Knoet handelt als een echte christen, toch? Hmm. Niet helemaal. Hij geeft een briefje mee. “Zorg dat die kabouters niet lang meer leven!” Hij wil die kleintjes laten vermoorden! Doet Koning Olof het? Nee! Omdat

hij een goed christen is? Misschien. Maar misschien ook omdat hij altijd een vriend was van de grootvader van de kinderen. Olof heeft geen zin verder onder druk te worden gezet door zijn stiefbroer. En daarom stuurt hij de kinderen naar een ver land: eerste naar het Russische Kiev (nu de hoofdstad van Oekraïne). Daar verblijft ook een andere verdreven koning: Andreas van Hongarije. Maar die keert terug. Met een leger! En wie zijn daar bij? Juist: de nu volwassen Prinsen Edward en Edmund van Engeland! En ze winnen! Als beloning voor zijn dapperheid krijgt Edward het Hongaars landgoed met het Réka-kasteel. Hij trouwt met een Duitse prinses: Agatha. En die krijgt op het kasteel kinderen. Een meisje en dan twee jongens. Dat meisje wordt in 1045 geboren. Papa Edward geeft haar een Griekse naam, die “parel” betekent: Margareta. Ofte Margriet. Het kind zuigt het christelijk geloof op, wat aan het hof wordt verkondigd. Al vroeg leert Margriet Jezus liefhebben, bidden, werken en goeds te doen voor zieken en armen.

Het Reka-Kasteel bij Nadasd in Hongarije

Intussen is in Engeland weer een Angelsaks koning geworden: ook een Edward. En niet zomaar één: Edward de Belijder. Een heilige! Die overal weldoet. Zeer geliefd bij de gelovigen, vooral bij de armen voor wie hij zorgt. Edward de Belijder heeft echter een nadeel: hij krijgt geen kinderen. Dus: mocht hij sterven: wéér oorlog over Engeland! Dat wil de goede man vermijden. Dan hoort hij dat zijn naamgenoot en zoon van zijn voorganger Ironside nog leeft. Dus haalt hij de andere Edward in 1057 vanuit Hongarije terug naar Engeland. Met de boodschap: “Edward van Wessex, wanneer ik sterf, mag jij mij opvolgen als koning!” Edward, bijgenaamd “the Exile” (de Baling) natuurlijk: “Hoera! Eindelijk naar huis!” Met vrouw en kinderen. Maar minder “hoera”: op 19 april, binnen de eerste dagen en nog vóór hij de Belijder kan ontmoeten, sterft Edward de Baling! Margrietje en haar broertje en zusje worden halfwees ...

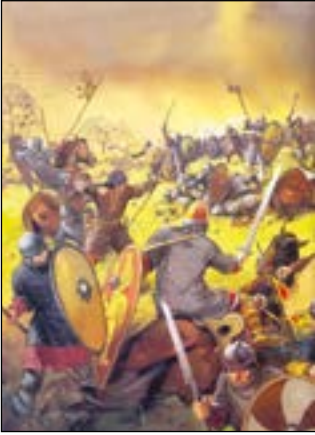
Jonge Margriet wordt nu in haar eigen taal aangesproken: Margaret. Ze mag met haar mama, broertje en zusje verder aan het Engelse hof wonen. Bij haar heilige grootoom Edward. Die hun een goed voorbeeld is! En: jongere broer Edgar, bijgenaamd “Ætheling” wordt voorbestemd om op te volgen op de Engelse troon. Maar: al in januari 1066 sterft Edward de Belijder. En Edgar? Die is nog veel te jong. Nu wordt Harold Godwinson tot koning gekozen. Maar: dat betekent toch oorlog! En nog geen kleine ook: er zijn maar liefst *drie* kandidaten-koning: Harold, Harald van Noorwegen en Willem van Normandië. Na een zware veldslag bij Stamfordbridge klopt Harold Viking Harald in het noorden. Dan moet hij met zijn leger snel naar het zuiden marcheren, want daar landt Willem. In de grote Slag bij Hastings overwint ... Willem! Met de hulp van bevriende Bretoense en ... Vlaamse ridders. Maar de Angelsaksen roepen nu toch kleine

Koning Edward de Belijder

Edward Ætheling

Slag bij Hasting 1066

Koning Malcolm onthaalt Prinses Margaret

Edgar uit tot koning! Dat duurt niet lang: Willem heet niet voor niets “de Veroveraar”! In 1068 vlucht Mama Agatha met haar kinderen Margaret, Edgar en Cristina noordwaarts naar Northumbria, Noord-Engeland. Vandaar wil ze terug naar het Europese vasteland en scheept in. Pech: een storm breekt uit! Vergaan ze? Nee, maar het schip drijft af naar het noorden: naar Schotland. En lijdt daar schipbreuk. Op een plek die nu “St. Margaret’s Hope” (Hoop van Sint Margriet) heet. Ze hebben geluk: de Schotse Koning Malcolm III Canmore (1058-1093) geeft hun onderdak. Koning Malcolm heeft echter een bijnaam: “de Bloedige”. Na de moord op zijn vader Duncan door MacBeth (die van het toneelstuk van Shakespeare) heeft hij hard moeten vechten om te overleven en terug de troon te veroveren. Hij is er ruw door geworden. En hij is gehuwd met een Vikingprinses: Ingibjorg van de Orkaden. Nadat ze drie kinderen heeft gekregen, sterft deze koningin in

1069. Na het verwerken van het verdriet laat Koning Malcolm zijn ogen dwalen naar een meisje van vijftien jaar jonger, dat eigenlijk het liefst zuster in dienst van Jezus was geworden: de Engelse Prinses Margriet! Hij vraagt de lieve jongedame ten huwelijk. En? Margriet denkt: “Dan is dit de wil Gods!” Ze zegt “ja” en het stel trouwt in 1070. Verwaaid bloempje Margriet wordt als 25-jarige koningin van Schotland!

Een mooi land. Maar ruw!

Het koninkrijk Schotland ontstond in de 9^e eeuw. De naam komt van de Ierse “Scoti”, die in de 6^e en 7^e het noorden van het land hebben veroverd en hun taal daar verspreidden. Schotland is nu een land dat deel uitmaakt van het Verenigd Koninkrijk. Het omvat bijna een derde van het landoppervlak van het Verenigd Koninkrijk, bestaande uit het noordelijke derde deel van het eiland Groot-Brittannië.

Margaret - Koningin van Schotland

Het land is bijna twee keer zo groot als Nederland of België. Schotland telt meer dan 790 aangrenzende eilanden, waaronder de Hebriden in het westen en de Orkaden en Shetlands in

Kaart van Schotland

het noorden. Maar in die tijd zijn die eilanden nog geen deel van het land. Noorse Vikings heersen daar. In het zuidoosten heeft Schotland zijn enige landgrens, die 154 kilometer lang is en gedeeld wordt met Engeland; het land wordt omringd door de Atlantische Oceaan in het noorden en westen, de Noordzee in het noordoosten en oosten, en de Ierse Zee in het zuiden. Nu wonen er 5.436.600 mensen. Dat zijn nu nog maar acht procent van de bevolking van Groot-Britannië. De rest woont voornamelijk in Engeland. Nu is Edinburgh de hoofdstad van Schotland en Glasgow haar grootste stad. Allebei in de Lowlands, waar de meeste mensen wonen. Maar in de tijd van Koning Malcolm is de hoofdstad nog Dunfermline (uitspraak: “D’n Fúimlojn”), dicht bij het midden van de oostkust.

Het vasteland van Schotland is grofweg verdeeld in drie gebieden: de Hooglanden, een bergachtig gebied in het noorden en noordwesten; de Lowlands, een vlakker gebied in het midden van het land; en de zuidelijke hooglanden, een heuvelachtig gebied langs de zuidelijke grens met Engeland. De Hooglanden zijn het meest

Dunfermline

Schots Hoogland

Kasteel in het Schotse Hoogland

bergachtige gebied van Groot-Brittannië en bevatten de hoogste top: Ben Nevis (1.345 meter). Daar zijn ook veel meren, genaamd “lochs”. Bekendst zijn Loch Lomond en Loch Ness (waarin een groot dier zou zitten, het “Monster”). De diep ingesneden inhammen langs de kust hebben ook een eigen Schotse naam: “firth”. De bekendste zijn de Firth of Clyde bij Glasgow en de Firth of Forth tussen Edinburgh en Dunfirmline. De vele eilanden zien er heel verschillend uit. Sommige, zoals Mull en Skye, zijn bergachtig, terwijl die van Tiree en Coll veel vlakker zijn.

Het klimaat in het grootste deel van Schotland is gematigd, zoals bij ons. Met milde winters, maar koelere,

Schapen in Schotland

nattere zomers. Vooral in de westelijke hooglanden is het koel en regent het veel. Bijna elke dag!

In de Hooglanden lag een enorm bos: het Caledonisch Woud. Daarvan zijn nu nog overblijfselen, waarvan het grootste het Nationale Park Cairngorms is. Aan de westkust zijn nog steeds overblijfselen van het oude Keltische Regenwoud, vooral op het schiereiland Argyll. Daar staat nu nog de Fortingall Taxus: een boom van 5000 jaar oud! Het oudste levende wezen in Europa! Maar de loof- en naaldbossen zijn nu zeldzaam. De rest is heide- en zelfs toendra (mossen, zoals op IJsland). Die heide staat vol met kuddes schapen. Het is daar ook een jagersparadijs: het wemelt er van de mooie herten en korhoenders! Op het grasland vinden de Schotten ook een eigen soort sport uit: het golfspel!

“De Schone en het Beest”.
Weldoenster voor haar gezin
en voor de armen

Koning Malcolm Canmore heeft dus niet voor niets de bijnaam “de Bloedige”. Zijn lief vrouwtje Margriet

Malcolm betoverd door Margaret

Weldoenster Margaret

verandert ook hem. Monnik Turgot van Durham, latere bisschop van St. Andrew's, schrijft: "Koningin Margriet heeft een beschavende invloed op haar man Malcolm". Dat betekent: ze maakt uit hem steeds meer een edele ridder en gentleman. Hoe doet ze dat? Aan de ene kant: door elke dag haar gezin voor te lezen uit de H. Schrift. En door haar voorbeeld: indien mogelijk: elke morgen naar de H. Mis. Daarna: niet onmiddellijk gaan ontbijten. Nee: daarna ontvangt ze de armen die komen toegestroomd. Waarvoor? Ze geeft hún eerst te eten! En niet alleen dát: zoals Jezus vóór het Laatste Avondmaal, wast ze hun ook nog de voeten! In de vastentijd blijft de koningin ook echt van vlees af en eet ze ten hoogste één volle maaltijd. Ieder heeft Koningin Margriet lief! En misschien wel het meest: haar man Malcolm. Hij is trots op zo'n vrouw! Daarom wil hij haar nooit bedroeven. Tenslotte heeft de goede God daarvoor ook de verliefdheid geschapen: zodat de verliefden hun best doen *beter* te worden. En Malcolm doet ook écht zijn best! De koningin leert haar man en kinderen aan rechtvaardig en heilig te leven

en later ook te heersen. Vooral haar jongste zoon, de toekomstige Koning David I van Schotland, zuigt het diep in zich op!

*Margriet betovert haar man.
En zijn land!*

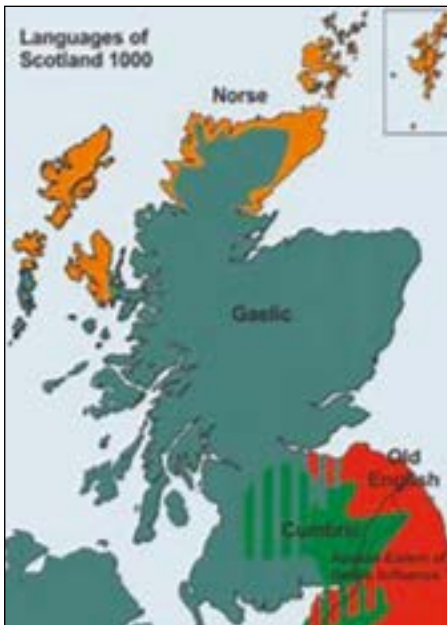
De koning is helemaal weg van zijn lieflijke "parel" Margriet! Ook al omdat ze hem wel acht kinderen schenkt. Zes zonen en twee dochters: Edward, Edmund, Ethelred, Edgar, Alexander, Edith (later genoemd: Matilde), Maria en David. Het ene meisje zal koningen van Engeland worden, het andere gravin van Bonen / Boulogne. Van de zonen wordt er één priester: Edgar, later Abt van Dunkeld. De anderen worden koningen van Schotland. En let op de namen: het zijn geen Schots-Keltische als "Duncan", "Malcolm", "Macbeth" of "Kenneth", maar voor het grootste deel *Engelse*. Je zal zeggen: "Dat is toch normaal: in Schotland spreken de mensen toch Engels". Dat is op dat ogenblik nog niet helemaal waar! Ja: wel in het zuidoosten, de streek Lothian rond de huidige hoofdstad Edinburgh. Maar van in de hooglanden tot aan de Firth

of Forth (dat is het grootste deel van het land) spreken de mensen het Gaelic, het Keltische Schots, dat de Ieren daarheen hebben gebracht en wat tot dan de ook de koningen van Schotland spreken. Inclusief Malcolm. Op de eilanden praten de mensen ook Gaelic, óf Noors, vermits daar de Vikings heersen. In het zuidwesten, de streek Strathclyde rond Glasgow, spreken de mensen ook een Keltische taal, maar één die meer op die van Wales lijkt. Maar nu begint dat allemaal te veranderen: de koningin praat Engels aan het hof en heeft in Engeland vele goede priesters leren kennen. Waarvan ze er (met toestemming van haar man) vele naar Schotland haalt. Stilaan wordt door de koningin de belangrijkste taal in Schotland nu het Engels. Maar dan de typisch

Bisschop Lanfranc

Schotse versie daarvan: het “Scots”. Waar men in plaats van “yes” (“ja”) “aye” zegt, of in plaats van “I can’t” (“Ik kan niet”) “I cannae”. Het land verandert door Margriet!

Talen in Schotland in de 11^e eeuw.

De weldoenster voor Kerk en geloof

Koningin Margriet mag van haar man ook geld uitgeven. Dat dóet ze! Maar niet zozeer aan chique kleren, sierraden of uitgebreide maaltijden of feesten. Nee: ze schenkt rijkelijk aan kerken en abdijen. Ze laat zich leiden door de Normandische Priester en Abt Lanfranc, de latere aartsbisschop van Kantelberg. Zo haalt Koningin Margriet de benedictijnenorde het land in, en leren die de mensen de gewoonten van de rest van de Kerk in West-Europa. Wat niet vanzelfsprekend is: velen hielden tot dan de oude Ierse gebruiken. Overal steunt Margriet ook de stichting van scholen door priesters en zusters. De Schotten leren alsmaar meer lezen, schrijven en rekenen!

Oorlog ...

Niet dat Koning Malcolm een doetje geworden is. Koningen hebben in de middeleeuwen regelmatig een veldslagje te vechten. In 1072 is Engelse buur Willem van Normandië klaar met zijn “Harrying of the North”, het onderwerpen van Noord-Engeland, tot bij de Schotse grens, waar hij met een groot leger en grote vloot verschijnt. Malcolm is niet dom: hij weet dat hij daartegen niet zal gaan winnen. Hij moet nu zijn oudste zoon Duncan als gijzelaar aan Engeland uitleveren, vrede doen sluiten tussen Willem en zijn eigen zwager Edgar Ætheling en officieel de opperheerschappij van de koning van de Engelsen aanvaarden. Wat ... Malcolm er niet van afhoudt af en toe een lastige vijand in Noord-Engeland een pak slaag te komen geven!

Dan duikt plots ook de zoon van zijn binnenlandse vijand Lulach op: Máel Snechtai. Hij wil Malcolm het land afpakken. Slecht idee van die jongen! De “Angelsaksische Kroniek” schrijft daarover in 1078: “Máel Snechtai verloor daarbij al zijn schatten en vee en hijzelf ontsnapte met moeite.” In 1092 heerst in Engeland de zoon van Willem de Veroveraar: Willem Rufus (de Rode). Die komt nu het bezit afpakken van Edgar Ætheling, dus de broer van Koningin Margaret. Malcolm stuurt boodschappers en Willem Rufus stemt in met een ontmoeting. Malcolm reist tot in het zuidwesten van Engeland, bij Gloucester, waar hij zijn schoonzus Cristina (in het klooster) en zijn

Malcolms leger vóór de veldslag

dochter Edith bezoekt. Maar Rufus? Die heeft ineens geen zin meer in de afgesproken ontmoeting. Niet slim! Weer de “Angelsaksische Kroniek”: “Koning Malcolm keerde terug naar Schotland. En kort nadat hij thuis kwam, verzamelde hij zijn leger en kwam met vijandigheid naar Engeland.” Malcolm verwoest delen van Northumbria en duidt in plaats van zijn gevangen zoon Duncan de oudste zoon uit zijn huwelijk met Margriet (weer een Edward) aan als zijn opvolger. Maar de graaf die voor Koning Rufus Northumbria (Noord-Engeland) bestuurt, is de verwoesting van delen van dat gebied niet vergeten. De “Annalen van Ulster” schrijven: “Terwijl hij weer naar het noorden marcheerde, werd Malcolm op 13 november 1093 in een hinderlaag gelokt door graaf Robert de Mowbray. In Alnwick werden Malcolm en Edward, zijn zoon, gedood door de Fransen [dat is: de over Engeland heersende Normandiërs]” ...

De Moeder van Schotland

Snel draaft een bode naar het noorden. Richting Schotse hoofdstad Dun-

Kasteel van Alnwick

fermline. Daar heeft de vijftigjarige Koningin Margriet net een tijd van vasten achter zich. En dat na de geboorte van haar achtste kind, zoontje David. Dat alles heeft haar zeer verzwakt. En dan komt op 16 november de bode uit Alnwick aan: "Majesteit! Uw echtgenoot, de Koning, en uw zoon, de Kroonprins, zijn in de val gelokt en verraderlijk om het leven gebracht!" Dat onheilsbericht ontbrak er nog aan! Voor goede Margriet is dit te veel! Die schok en het verdriet, bovenop de uitputting, geven haar

Moeder van Schotland

letterlijk de doodsteek! De H. Margareta van Schotland sterft dezelfde 13^e november 1093. De Schotten huilen om hun lieve moeder! Iedereen kent haar vroomheid, naastenliefde en vrijgevigheid.

Op 19 juli 1250 verklaart Paus Innocentius IV haar heilig. Haar stofelijk overschot wordt nog dezelfde dag opgegraven, in een reliekschrijn geplaatst en plechtig naar richting Abdijs van Dunfermline gedragen. Ter hoogte van het hoogaltaar, waar Margareta's man Malcolm begraven ligt, klagen de dragers van het schrijn: "Dit is niet uit te houden! Ineens wordt dit schrijn loodzwaar! We komen niet meer verder!" De aanwezigen zien dit als een teken uit de hemel: "Onze Moeder wil naast haar man worden bijgezet!" Vanaf dan willen troonopvolgers van Malcolm en Margriet naast hen worden begraven, zeven in het totaal. De laatste onder hen is één van de grootste helden uit de Schotse geschiedenis, die de Schotten bevrijdt uit de Engelse onderdrukking: Koning Robert I de Bruce (1306-1329), de overwinnaar in de Slag bij Bannockburn (1314). Leuk ding voor de Vlamingen: "de

Robert the Bruce Bannockburn

Mary I Stuart - Queen of Scots

Bruce” komt “de Bruges”, “van Brugge” in Vlaanderen. Hij is tegelijk een nakomeling van Malcolm en Margaret, de H. Margriet. Overigens worden in die eeuwen heel veel Vlaamse ridders en vooral handelaars en goede handwerkers naar Schotland gehaald. Hoezo? Wel, diegene die daarmee begint, is dezelfde H. Margriet! Daarom heten nu vele Schotten “Fleming”. De H. Margriet wordt één van de patroonheiligen van Schotland, maar ook van moeilijke huwelijken en goede geboorten. De beroemde Koningin Maria I Stuart, “Queen of Scots” (1542-1567), bewaart later nog de schedel van de H. Margriet. Die legt ze telkens bij zich in het bed, wanneer ze een kind zal gaan krijgen. De “Moeder van de Schotten” moet voor een goede geboorte zorgen. Wat ze zo te zien dóet! Het feest van Sint Margareta wordt in Schotland gevierd op 16 november, in de algemene kalender op 10 juli.

Weldoeners

Zoals de H. Margriet in de 11^e eeuw, zo had al Jezus mensen die ervoor zorgden dat Hij en de apostelen volle-

dig konden leven voor de dienst Gods en de redding van de zielen. Mensen die helpen met hun geld. In het *Lucas-Evangelie*, hoofdstuk 8, 1-3, lezen we: “*Er volgde nu een tijd, waarin Hij [Jezus] predikend rondtrok door stad en dorp en de Blijde Boodschap van het Rijk Gods verkondigde. De twaalf [apostelen] vergezelden Hem, en ook enkele vrouwen die van boze geesten en ziekten verlost waren: Maria Magdalena, uit wie zeven duivels waren gedreven, Johanna, de vrouw van Herodes’ rentmeester Chuzas, Susanna en vele anderen, die uit eigen middelen voor hen zorgden*”.

Die steun is ook absoluut nodig! Wat betreft de ondersteuning met materiële middelen, laat de goede God al in het Oude Testament weten: *Leviticus 27, 30: “De tienden [het tiende deel, tien procent] van wat het land*

Jezus en de weldoeners

*Joden uit het Oude Testament
geven Tienden*

aan koren of boomvruchten opbrengt, behoren aan Jahweh; ze zijn Hem gewijd”. En: Numeri 18, 21: “Aan de levieten [godgewijden, zoals nu de priesters, broeders en zusters] ken Ik bij deze alle tienden in Israël als eigendom toe, om het werk te belonen dat zij verrichten bij de tent van de samenkomst [de voorloper van het kerkgebouw]”. En in het Nieuwe Testament schrijft de H. Apostel Paulus daarover: 2 Korintiërs 9, 6-8: “Bedenk: wie karig zaait, zal karig oogsten; wie overvloedig zaait, zal overvloedig oogsten. Laat ieder wat hij in zijn hart heeft besloten, ten uitvoer brengen, zonder pijn en zonder dwang, want God houdt van een blijmoedige gever. En God heeft de macht u met alle gaven te overstelpen, zodat gij altijd in alle opzichten van al het nodige voorzien, nog ruimschoots overhoudt voor elk goed werk”. Ik ken mensen die ook nu, heel bewust, een tiende van wat ze verdienen schenken om de Kerk

ondersteunen. En wel op de plekken waar het geloof en de sacramenten écht en goed worden doorgegeven.

Maar Kerk en geestelijken helpen, gaat niet alleen over geld. Door de hele geschiedenis zijn er edelmoedige gelovigen, die ondersteunend helpen met wat ze kunnen. Dames die poetsen, koken, kleren maken en herstellen. Koks en kokkinnen. Mensen die boodschappen of huishouarbeid doen. Stoere mannen met gouden handen, die bouwen, schilderen, herstellen ... En dan zij die direct helpen bij de eredienst, de H. Mis: kosters, misdienaars, zangers ... Hun diensten zijn onschatbaar voor het rijk Gods! Jezus belooft hun een rijk loon! Zo zegt Hij tegen Zijn apostelen (dus: de eerste bisschoppen en priesters) Mt. 10, 40-42: “Wie u opneemt, neemt Mij op; en wie Mij opneemt, neemt Hem op die Mij heeft gezonden. Wie een profeet opneemt, omdat het een profeet is, zal ook het loon van een profeet ontvangen; en wie een deugdzaam mens opneemt, omdat het een deugdzaam mens is, zal ook het loon van een deugdzame ontvangen. En wie één van deze kleinen, al was het maar een beker koud water geeft, omdat hij Mijn leerling is, voorwaar, Ik zeg u: Zijn loon zal hem zeker niet ontgaan!” De priesters van de Priesterbroederschap Sint Pius X (FSSPX) bidden elke dag het Rozenhoedje voor deze edelmoedige zielen. En wij bidden en offeren nu ook voor hen in de maand december!

Pater Koenraad Huysegems

Lina

Kerstverhaal

W at ik jullie ga vertellen, beste kinderen, is een paar jaar geleden gebeurd. Het gaat over een klein meisje en een oude man.

Ik heb ze beiden heel goed gekend, want ze kwamen dikwijls in ons dorp. Ze woonden met hun tweetjes heel ver weg op de eenzame heide. Te midden van die grote vlakte stond hun huisje daar heel knus, vriendelijk, met zijn witte muren en zijn rode dak en daarop zijn scheefgezakte schoorsteen.

In de zomer, wanneer de heide in bloei stond, was alles paars zover je kijken kon tot gindse bossen aan de horizon. Alles paars! Prachtig om te zien, en midden in die paarse vacht lag het kleine, witte huisje met zijn heldere ramen waarin de zonnegloed weerkaatste. Maar in de dagen dat dit verhaal gebeurde was het winter en de heide had haar paarse jurk omgewisseld voor het dorre, vale kleed van koning Winter. Sneeuw was er nog steeds niet gevallen, maar vinnig koud streek de wind over de grote hei, botste tegen de vensterluiken van het huisje, dat ze klepperden, en floot brutaal door de schoorsteengaten, waaruit dikke witte rookpluimen meteen vervlogen in de snelle wind.

Binnen is Lina bezig met schuren en boenen, want morgen is het Kerstmis en alles moet dan netjes

zijn. Vloer, stoelen, tafel, schoenen en klompen, alles moet een flinke beurt hebben. Lina staat alleen voor al dat huishoudelijk werk. Haar moeder leeft niet meer en haar vader ook niet. Eens, op een zondagmorgen waren vader en moeder op reis gegaan. Ze moesten met een autobus van het dorp naar de stad en zo met de trein verder. Maar onderweg is die autobus verongelukt en de ouders van Lina waren op slag dood. Arme Lina! Nu was ze helemaal alleen. Toen was ze bij grootvader gaan wonen, want zij hield veel van hem. Zo kwam Lina van het dorp naar deze stille heide.

Maar waar is grootvader nu? Daar komt hij het kamertje binnen. “Lina, het konijntje is geslacht. Wat zullen we morgen fijn smullen wanneer we van de Nachtmis terug zijn!” Grootvaders handen zijn nat en rood van het bloed. Hij wast zijn handen onder de pomp. Nu gaat hij naar boven langs de donkere trap, en je hoort hem stommelen op de zolder. Hij komt naar beneden met een zware kist. O ja! De beeldjes van het kerststalletje! Het kerststalletje wordt ook van de zolder gehaald en in de mooiste hoek van de kamer gezet. Grootvader maakt de kist open en pakt de beelden uit, een voor een. En Lina neemt een bak water en een doek en wast de beeldjes af. Een heel jaar lang heeft ze die beeldjes niet meer

gezien. Nu het mos en de hei. Daar hebben grootvader en Lina gisteren een volle zak van verzameld.

Ha! Daar begint grootvader te vertellen. Lina zet de beeldjes van St. Jozef en Maria in het stalletje terwijl grootvader zegt: “De heilige Jozef en Maria vonden geen plaats meer in de stad, maar Jozef wist een stal en daar werd het Kindje Jezus geboren. En ze legden Jezus in het kribje met stro”. – Lina legt het Kindje Jezus in het kribje met stro. “De os en de ezel moesten het Kindje verwarmen met hun warme adem”, en Lina zet de twee beesten achter in het stalletje. De ezel met zijn lange oren en de os met zijn dikke kop. Vlak bij het Kindje. “En toen zei de engel aan de herders: glorie aan God en vrede aan de mensen van goede wil”, – en Lina haakt de engel aan de grote spijker. Daar hangt hij nu te bengelen. “En de herders met hun schaapjes gingen vlug naar de stal”, – nu is Lina, zo ineens nog niet klaar, want er zijn vier herders en een stuk of twaalf schaapjes.

Wanneer alles klaar is, eten ze een boterham. Dan gaat Lina vlug afwassen, want aanstonds moet ze naar bed: ze moet vannacht goed wakker zijn! Nadat Lina het Rozenhoedje heeft vóórgebeden, gaat ze slapen. Straks met grootvader naar de Nachtmis! Fijn, zeg!

Een droevige Kerstnacht

Grootvader was niet naar bed gegaan. Dat deed hij nooit met Kerstmis: hij kon die paar uurtjes slaap best missen. Om twee uur gaat hij Lina wekken.

Wanneer ze na een poosje buiten lopen op het eenzame pad, hoort Lina niets dan de zware stappen van grootvader en de lichte pasjes van haarzelf. Het is heel niet koud meer en de wind is gaan liggen. Dikke zwarte wolken zijn aan de hemel tegen elkaar gestapeld. Grootvader zegt dat er wel sneeuw zal komen, maar dat het niet te hopen is, want het is voor een oude man niet prettig in de sneeuw te lopen! De maan komt even kijken naar die twee mensen daar beneden en wanneer ze ziet dat het grootvader en Lina zijn, schuift ze maar weer gauw een dik gordijn voor haar blinkend gezicht. Vóór hen lijkt het pad bezaaid met grote glinsterende sterren. Dat zijn bevroren plasjes water, het zijn allemaal kleine glijbaantjes. Zij glinsterden wanneer je er ver van af was, maar vlak voor je voeten zijn ze dof en zwart als zand. Over zo een gevaarlijk stukje ijs kwam grootvader te vallen. Plotseling! Hij was weer aan het vertellen geraakt over de herder-tjes en Lina luisterde gretig, want zij werd nooit moe er naar te luisteren. Toen kwam de oude man met een bons op de harde grond terecht. “Ho! ho! Niet vallen” riep hij, maar Lina zag aan zijn gezicht, dat de val hem pijn had gedaan.

Doet het pijn, grootvader?” vroeg ze zacht. “Oei, oei Lina, mijn been!” Hij probeerde op te staan. “Oei, het gaat niet. O! Mijn been. Wat doet het pijn!” Lina stak haar hand uit, pakte de arm van grootvader. Grootvader moest ondanks zijn pijn glimlachen over de moederlijke bezorgdheid van het kleine meisje. “Nee, Lina, wacht maar even,

het zal wel overgaan”. Maar het ging niet over.

“O, Grootvader, wat nu?” Ja, wat nu gedaan! De oude man is ten einde raad. Hij kan niet lopen, hij is al zover van zijn huisje af en de weg naar het dorp is nog langer. En Lina is veel te klein en te zwak om hem te dragen of te ondersteunen. Maar hier blijven liggen gaat toch ook niet. Lina staat half huilend te kijken. “Arme Grootvader!”

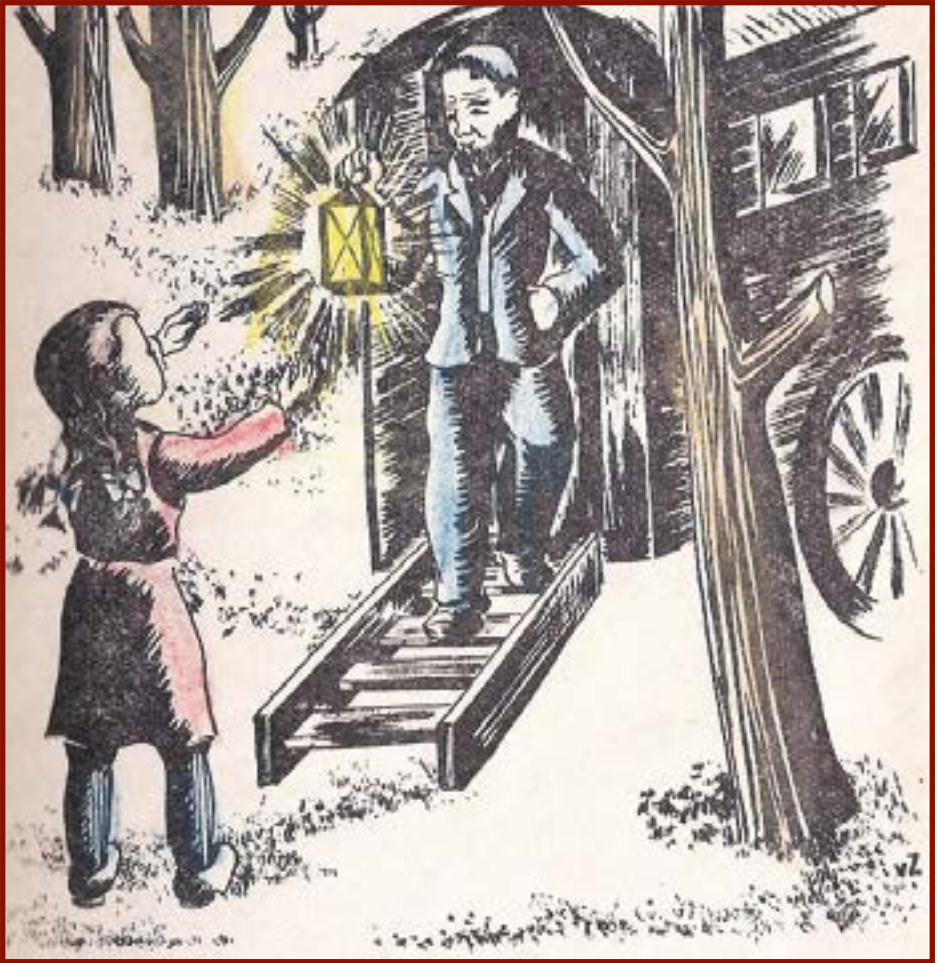
“Lina, weet je waar Boer Hansen woont?” “Ja Grootvader, daar!” en ze wijst in de richting van een zwart bos, aan de rand van de heide. “Juist. Achter dat bos het rechtse fietspad ingaan, dan ben je in twee minuten bij Boer Hansen. Loop maar vlug.”

Lina begint te hollen, te hollen! Veel harder dan een jongen, het lijkt wel alsof ze vliegt. “Arme grootvader,” denkt ze hardop en ze begint nog harder te lopen. Ze heeft weldra het bos bereikt. Puffend en hijgend springt ze voort. Daar. Een licht. Boer Hansen! Ze is er eerder dan ze dacht, het licht is een stallantaarn, die tegen de muur hangt. Dat is wel vreemd! Het is een woonwagen! Lina is bang voor woonwagenmensen. Zal ze teruggaan? Of zal ze toch maar aankloppen? Het was zo donker hier. Grootvader wacht natuurlijk tot er hulp zou komen. Toen schoot Lina op de wagen toe en klopte aan. Ze hoorde niets. Dan met de vuist: Boem! boem! boem! Ja daar hoorde ze wat. De deur piepte en ging open. De lamp werd van de wagen genomen en voor haar stond een kleine man, met een zwarte baard. “Ja, wie ben je, wat moet je hebben?” “Ik ben Lina en grootvader is gevallen”, en ze vertel-

de wat er gebeurd was. Toen kwam er ook een lange, magere man uit de wagen en de kleine man zei: “Ja, dat is goed, we komen aanstonds, maar kom even binnen, het is zo koud”.

Lina was blij dat die mensen zo vriendelijk waren. Dat had ze niet verwacht. De twee mannen gingen nu achter de wagen en praatten zacht. Daar was die kleine man weer. “Kom binnen Lina, we zullen vlug naar grootvader rijden”. Lina lachte blij. Binnen in de wagen was het donker. Nu ging de achterdeur dicht. Het paard werd gespannen en daar ging de wagen. Wag-gelend en krakend rolde het gevaarte langs het bos. Nu zouden ze weldra bij grootvader zijn. Wat is het donker hier in de wagen! Lina zit heel stil op het stoeltje dat de kleine man haar heeft gegeven. Zij hoorde het kletsen van de zweep en de mannen zitten voor op de wagen met elkaar te praten. Weten die mannen waar het is? Als ze maar niet verkeerd gaan! Lina bedenkt nu: zij is van die kant gekomen en de woonwagen gaat dezelfde kant uit. Maar dan gaat die verkeerd! “Weet u waar het is?” roept Lina hard van haar stoeltje. Ze staat op en loopt naar voren. Daar ziet ze een raampje in de voordeur. De mannen zitten buiten, vóór op de wagen. Lina doet de deur open.

“Meneer, weet u waar het is?” De lange man grinnikte: “Lina, ga maar weer naar binnen. We vinden het wel”. Toen stond de kleine man op, pakte Lina bij haar armen en zette haar terug in de wagen. Hij klapte de deur dicht en schoof buiten de grendel ervoor. Op eens werd Lina doodsbang. Ze stormde naar de andere deur, achter in de wa-

gen. Die was ook op slot! Toen viel ze snikkend op de grond. “Grootvader, Grootvader!”

Waar is Lina?

De arme grootvader wachtte tevergeefs op Lina en Boer Hansen. O, wat had hij het koud en zijn been deed zo vreselijk pijn. “Lina, kom gauw! Waar blijf je toch, Lina!” Maar Lina kwam niet en grootvader werd erg ongerust.

Helemaal verkleumd van kou werd hij een uur later gevonden. Elf jongens waren per fiets op weg naar de kerk. Ze kwamen uit een ander dorp, maar ze gingen Kerstfeest vieren in het dorp waartoe Lina en grootvader behoorden.

Zo vonden ze de oude man. Grootvader was stijf van de kou en helemaal bewusteloos. Die jongens hebben grootvader toen naar huis gebracht, want enigen van hen wisten wie hij was

en waar hij woonde. Ze legden grootvader in bed en maakten de kachel aan. Toen grootvader weer kon praten, zei hij wat er voorgevallen was. Vlug gingen de jongens toen op zoek naar Lina. Maar tevergeefs! Ze vonden het fijn zo eens te kunnen speuren in het donker, maar ze brachten Lina niet terug. Tot ver achter Boer Hansen was op de deuren geklopt, maar niemand had Lina gezien. Toen het licht was geworden, waren allen weer terug. Twee jongens kwamen nog later, die waren het verst op speurtocht geweest. Zij waren heel verwonderd toen zij zagen, dat Lina nog niet terug was. Ook zij hadden haar niet gevonden, maar ze hadden een woonwagen ontmoet, en de mannen vóór op de wagen hadden gezegd, dat ze wel een klein meisje hadden gezien, maar dat was in die richting gelopen, en meteen wezen zij naar de kant vanwaar de wagen kwam. “Gelukkig, dan zal ze nu wel thuis zijn!” hadden de jongens toen geroepen, maar nu zagen zij dat Lina er nog niet was!

Arme Lina

Huilend was zij op het stoeltje gaan zitten, en toen een van de mannen binnenkwam om eens te kijken waar ze was, wierp zij zich voor hem op haar knieën en riep: “Mijn arme grootvader, mijn arme grootvader”. Maar de man had haar van zich afgestoten: “Houd toch op, malle meid!”

Toen was zij ingeslapen van vermoeienis en terwijl zij wakker werd, hield de wagen stil. Ze hoorde praten. Ze hoorde jongensstemmen en de mannen op de wagen praten met de jongens. Dan ging de wagen weer verder.

Lina herinnerde zich nu weer wat er gebeurd was. Ach, wat een verdriet had dat arme kleine meisje. Ze dacht nu aan grootvader, aan de Nachtmis, die nu allang weer uit was. Ze dacht aan haar kerststalletje en aan het konijntje en weer begon ze hevig te snikken. Het Kerstkindje had zij niet mogen ontvangen in de H. Communie, maar in plaats daarvan zat zij nu opgesloten in dit benauwde hok.

“O! Het Kerstkindje!” Ze begon te bidden: “Kerstkindje, breng mij terug naar grootvader”. Ze zei het wel honderd keer achter elkaar, met gevouwen handjes en stijf dichtgeknepen oogjes. Toen opeens zat er een jongetje naast haar. Dat jongetje leek sprekend op Lina: bruine kijkers en zwarte haren, Lina schrok ervan.

“Hé, wie ben jij!” vroeg het jongetje haar. “Wat doe jij hier?” Hij kwam nog dichter naast haar zitten en keek haar heel vriendelijk aan. Lina, die eerst heel boos wilde doen, begon maar weer te huilen. Haar buurmannetje kreeg medelijden met haar, en hij streelde haar over haar gebogen hoofdje. Ze begonnen samen te praten en vertelden van alles. De jongen heette Stefan, zei hij, en zijn vader was die kleine man met die baard. Die andere man was zijn oom. Zijn moeder was dood en elke dag moest hij bedelen. Lina voelde zich op haar gemak bij Stefan en vertelde haar droevige geschiedenis en telkens onderbrak zij haar verhaal om haar traantjes weg te vegen. “Arme Lina,” zei Stefan.

Stefan wist wel dat het Kerstmis was, dat had hij wel gezien aan de versieringen in de winkels, maar naar de

Nachtmis gingen zij nooit. Vroeger toen zijn moeder nog leefde gingen zij, vader, moeder en Stefan, dikwijls naar de kerk. Hij was ook wel eens naar een kerstviering geweest in een stad. Daar waren alle woonwagenkinderen uit de buurt bijeen. Daar waren vriendelijke dames en heren, die allerlei mooie dingen aan de jongens en meisjes uit de woonwagens gaven en een pater op blote voeten en in bruine kleren had hun verteld van het Kerstkindje. Stefan wist niet meer hoe die pater heette. . . . Hij had een mooie prijs geloot, een mondharmonica! Nauwelijks had hij dit gezegd of hij vloog naar voren. Uit een blikken schoenpoetstrommel haalde hij zijn kostbare schat, en kwam een vrolijk deuntje spelend, weer naar Lina terug gedanst op zijn blote voeten.

Maar hij had zijn wijsje nog niet uit of zijn vader, dat kleine baardman-netje, kwam binnengestapt en riep dreigend: “Hou op met dat lawaai, weg met dat ding!” Stefan keek hem guitig aan, terwijl hij rustig doorspeelde. Toen vielen er klappen. Stefan werd woest en keek zijn vader brutaal in de ogen. “Dat is niet mooi van Stefan!” vond Lina. De man die op Lina’s wangen nog dikke tranen zag, keerde zich nu tot haar en zei streng: “En jij houdt op met grienen! Versta je?!”

Het woonwagenmeisje

Het was al middag geworden, toen de wagen stil hield in een woonwagenkamp aan de rand van de stad. Voor de rest van de dag moest Lina nog in de wagen blijven: Stefan moest gaan bedelen en ook de lange man ging weg met een trekharmonica. De vader van

Stefan ging bij andere woonwagenmensen buurten: het kamp stond vol met wagens. ‘s Avonds kwam Stefan terug. Hij had goed gebedeld en kreeg van zijn vader een pluimpje: “Goed zo, Stefan!”

Stefan had flink gewerkt. Dat had hij omwille van Lina gedaan, want als er genoeg eten was, zo dacht hij, hoefde Lina misschien niet te bedelen. De vader begon nu het brood te verdelen. Lina, die de hele dag niet had willen eten, had honger. Gretig at zij haar boterham nadat zij netjes had gebeden. Stefan en de mannen hadden verwonderd toegekeken, en Stefan had gezegd: “Moeder bad ook altijd. Maar ik kan ook wel bidden, Lina. Luister maar”. En nu ratelde hij een Onze Vader en een Weesgegroet heel vlug af. Dat was alles wat hij nog kende van vroeger. Dat kwam omdat hij elke avond, in bed, voordat hij ging slapen, een Onze Vader en drie Weesgegroeten bad. De mannen zeiden niets, maar zaten gulzig te eten. Na het eten haalde Stefan een bakje water aan de pomp in het kamp, en samen, Lina en hij, gingen ze nu kopjes wassen.

Stefan was een aardige jongen, die een goede moeder heeft gehad. Lina had eerst gedacht dat alle woonwagenmensen slechte mensen waren, maar Stefan was daar zeker een uitzondering op. Voordat zij ging slapen, bad zij haar avondgebed voor haar laag en slordig bedje en Stefan, die dat zag, sprong uit bed en knielde ook, en bad eerbiedig – zoals Lina, zijn Onze Vader en drie Weesgegroetjes. Lina bad voor grootvader. Waar was grootvader nu? Lag hij nog steeds op de heide. Misschien was hij wel dood! O! Ze durfde er niet

aan denken. O, lieve Jezus, breng mij terug naar grootvader! Ze bad ook voor Stefan en zijn moeder, die zeker wel in de hemel was, en ze vroeg ook aan Onze Lieve Heer dat die mensen haar toch niet zouden laten bedelen! Wel-dra sliep zij in, die avond. Maar opeens schrok ze wakker. De mannen kwamen de wagen binnen. Zij hadden een buurpraatje gemaakt in de andere wagens. Lina hield haar ogen dicht. De mannen stonden vlak voor haar. Het licht van de stallantaarn viel op haar gezicht. De mannen praatten. De oom zei: “Ze lijkt veel op Stefan, vind je niet?” “Ja”, zei de ander, “ze lijkt veel op zijn moeder”. Ze gingen aan een klein tafeltje zitten, maar ze praatten heel weinig. Lina kon ze goed verstaan en door haar halfgeopende ogen kon zij hen ook goed gadeslaan. Daar zaten de twee mannen. Stil zaten ze voor zich uit te kijken.

Och, beste kinderen, die mannen waren niet zo slecht. Woonwagenmensen zijn niet zo slecht als de mensen dikwijls denken. Het zijn vaak heel arme mensen. Ook deze mannen waren arm en kenden veel verdriet in hun leven. De moeder van Stefan, weet je, hoe die gestorven was? Op zekere dag, terwijl zij naast de rijdende wagen liep, gleed zij uit en kwam onder de wagen terecht. De zware wagen ging over haar heen. Dat was wel erg, niet? Nu, toen is haar broer, Stefans oom in de wagen komen wonen, omdat hij harmonica kon spelen en zo geld kon verdienen. Maar de laatste tijd verdiende hij haast niets meer. Toen was Lina bij de wagen komen aankloppen en de mannen hadden haar meegenomen om haar te laten bedelen. Maar nu hadden ze er al erg

veel spijt van. En vooral omdat Lina zo braaf was en zo eerbiedig kon bidden, hoorden zij de hele dag de stem van hun engelbewaarder: “Dat is verkeerd, dat mag niet!”

Ook waren zij erg bang voor de politie, want als die er achter kwam, zouden ze zeker een flinke staf krijgen. Daarom mocht Lina niet buiten komen.

De mannen rookten een sigaret, maar zeiden niets. Ze zaten maar stil te denken. De vader van Stefan dacht zeker aan vroeger, toen Stefans moeder nog leefde en aan Kerstmis en aan de kerk. De andere man, de oom van Stefan, had ook veel spijt van wat er gebeurd was. Maar hij zei tegen de vader: “We kunnen haar niet meer terugbrengen! Wij moeten haar houden, want als we teruggaan heeft de politie ons zo te pakken en worden we ingerekend en waar moet Stefan dan blijven?” “Ja maar, wat dan?” zei de ander, “als ze hier blijft, zal de politie haar even goed vinden”.

Op het spoor

In het huisje van grootvader werd druk beraadslaagd. Veel jongens uit het dorp waren grootvader komen opzoeken. Ze kenden hem goed, want dikwijls speelden zij in deze streken, op hun vrije middagen. Er waren ook twee veldwachters gekomen en alles werd weer opnieuw verteld. Iedereen die wat wist over Lina, moest het zeggen, en de ene veldwachter schreef alles op. Een van de jongens had gisteren een klein venetje ontdekt en hij was bang dat Lina daarin was gelopen. Hij zei niets tegen grootvader, om deze nog niet meer be-

droefd en beangst te maken. Met vier boeren had hij het vennetje afgedregd en gelukkig niets gevonden. Toen de veldwachters hem vroegen of hij soms bijzonderheden wist omtrent het verdwijnen van Lina, zei hij alles, behalve van dat vennetje. Dat liet hij weg. “Dat was niet nodig om te vertellen”, vond hij.

Maar toen die twee jongens, die de woonwagen hadden ontmoet, aan de beurt waren, moesten zij heel nauwkeurig alles opgeven. Welke kleur de wagen had, en het paard, en hoe de twee mannen eruit zagen en nog veel meer kleine dingetjes. De jongens wisten niet zo precies alles te zeggen, maar die éne veldwachter zei, dat die mannen er zeker méér van wisten en misschien hadden zij Lina wel meegenomen. Dat vond die andere veldwachter ook.

Grootvader smeekte dat ze toch gauw zouden gaan zoeken, en de jongens keken met verbazing naar de ernstige gezichten van die slimme veldwachters!

Op de vlucht

Maar diezelfde morgen, hadden de twee mannen van de woonwagen besloten om zo gauw mogelijk bij de grens te zijn en dan België in te trekken. Dan waren ze veilig en niemand zou hen nog achtervolgen, want Lina kon best voor een woonwagenmeisje doorgaan met haar donkere, bruine ogen en zwarte haren.

Stefan wist wat vader en oom van plan waren en kwam het aan Lina vertellen. Lina begon weer hardop te huilen omdat ze grootvader nu waarschijnlijk nooit meer terug zou zien.

Ook Stefan kon bij zoveel verdriet zijn tranen niet inhouden, want hij hield veel van Lina en het was net of het zijn zusje was. Hij legde zijn bruine hand op Lina's hoofd. Toen droogde Lina haar tranen. Ze wist wat ze doen zou. Het Kerstkindje zou en moest helpen. Zij had in deze dagen al zo dikwijls gebeden: “Kerstkindje, breng mij terug bij grootvader”, maar nu zou ze niets anders meer doen dan bidden. Ze zat nu op haar knieën in de wagen. Eerbiedig vouwde zij haar handjes en zei telkens opnieuw: “Kerstkindje, breng mij terug naar grootvader!” De kleine Stefan was stil naast haar gaan knielen en deed net als zij, heel eerbiedig zijn handen samen en zijn ogen toe en brabbelde alsmaar door Weesgegroetjes en Onze Vaders.

Wat er die nacht gebeurde

De wagen stond aan de rand van een bos, tussen lage bomen verscholen, het was pikdonker en je hoorde niets dan de wilde wind die in het bos door de kale bomen joeg. Ginds niet ver vandaan lag de grens. Laat in de avond waren ze hier aangekomen. Het paard kon haast niet meer trekken. Nu was alles in rust en het paard stond achter de wagen tussen kreupelhout te suffen. Zou Lina slapen? Zou grootvader slapen? En de veldwachters en de jongens? Zouden ze de wagen nog niet hebben ingehaald?

Een klein Jongetje met blonde krullen, op zijn blote voeten en in het wit gekleed stond plotseling vóór op de wagen en tuurde door het deurraampje naar binnen. Dan sprong het met een wip weer omlaag en liep naar de achterzijde van de wagen. Het leidde het

paard voor de wagen en in een, twee, drie was dit ingespannen. Het rukte even aan de teugels en sprong toen in de nek van het paard. Het dier snoof even en hinnikte kort en zacht. Toen kwam er beweging in de wagen. Piepend rolden de wielen rond. De wagen schommelde krakend heen en weer en daar ging het gevaarte de weg op, langs het bos: dezelfde weg als gisteren, maar nu terug.

Maar binnen in de wagen was alles opeens wakker geschrokken door een harde schreeuw van oom, en toen bemerkten allen tegelijk dat de wagen aan het rijden was. Allen sprongen verschrikt uit bed en vader en oom hadden aanstonds hun kleren aangetrokken. Vader was erg bang. “O, de politie!” riep hij, “nu gaan we voor tien jaar de gevangenis in!”

Maar oom had door het raampje gekeken. Hij deed de deur open en stond buiten. De stallantaarn hing vóór aan de wagen te bengelen. Ze was uit, want de mannen waren bang dat zij ontdekt zouden worden wanneer ze de lamp lieten branden. Oom was het trapje afgesprongen en holde nu naast het paard. Hij greep het dier bij het bit en zag nu dat er niemand was die het paard leidde. Hij trok het paard zijn kop omhoog, maar het hielp niets. Stefans vader kwam nu ook een handje helpen. En nog stond het paard niet stil, het bleef maar steeds voortrollen.

Intussen stonden Stefan en Lina voor het raampje van de deur te kijken. Ze waren klaar wakker en Lina stond te klappertanden van de plotselinge kou. Stefan stond luidop te roepen wat hij met zijn scherpe ogen zag gebeuren, daarbuiten. Vader en oom

sprongen als razenden voor het hollende paard, dat niet te temmen was. Opeens!

“Een auto!” riep Stefan. Alles stond in een verblindend licht. De wagen en het hollende paard, de springende mannen, de hele weg. Het was zo licht alsof het dag was! Meteen! met een ruk stond de wagen stil!

Stefan dacht eerst dat een auto hen tegemoet kwam, maar dat was niet zo! Het licht kwam niet van de weg, maar boven op het paard zat het kleine Jongentje in blinkend witte kleren en met om zijn wit gekruld haar een cirkel van licht. Wat er nu gebeurde, kunnen jullie wel raden. Het kleine Kindje gaf een vermaning aan de twee mannen. Het hield zijn rechterhand opgeheven en helder klonk zijn stem, dat het weerkaatste in het bos: “Ik breng kleine Lina naar haar grootvader terug!”

Bevend van schrik vielen de beide mannen op hun knieën en diep bogen ze hun hoofden. Het Kindje, dat met strenge ogen even op hen neerzag, wendde zijn hoofd om en zag achter het raampje Lina en Stefan staan. Het wenkte hen met zijn arm: “Kom!”

Lina en Stefan kwamen stil naar buiten op hun blote voeten. Het was helemaal niet koud, maar zo warm alsof het zomer was.

Het Kindje sprong nu van het paard en kwam op Lina en Stefan toegelopen.

“Dag Lina, nu ben je gauw weer bij grootvader”. “Dank U wel, Kerstkindje!” zei Lina. “Dag Stefan”, zei het Kindje en gaf hem ook een hand. “Dag!” zei Stefan, bedeesd lachend.

Nog steeds zaten de mannen op hun knieën, met gebogen hoofden. Ze

hadden spijt, erg veel spijt, want vader zei: “Vergiffenis, Kerstkindje!” en de oom herhaalde: “Vergiffenis, Kerstkindje!” Het Kerstkindje was heel blij, dat die mannen berouw toonden en zei: “Ja, dat is goed! Maak alles nu maar goed in deze kersttijd”. De mannen sloegen hun ogen op, maar vol schaamte bogen ze weer hun hoofd: dat Kindje had hun zwarte zielen gezien. Ze beloofden beterschap voor heel hun leven en ze zouden hun verdiende straf geduldig ondergaan.

“Ja, dat is heel goed. Gaan jullie nu maar weer allemaal de wagen in. Ik zal jullie wel naar grootvader brengen.”

Het was pas drie uur in de morgen. Zouden ze gaan slapen? Welnee! Wie kon er nu slapen.

De wagen reed zo licht en zacht alsof het een auto was. Het paard draafde zo hard en scheen de grond niet te raken. Bomen en huizen vlogen voorbij. Stad in, stad uit, door dorpen en over eenzame wegen ging het met een reuzevaart. Sjonge wat ging dat vlug!

Boven op het paard zat het Jongetje. Onder de kroon fladderden zijn witte krullen.

Weer thuis

Dampend en snuivend stond het paard stil voor grootvaders huisje. Meteen sprong Lina uit de wagen. Ook het Kerstkindje was van het paard gewipt en samen klopten ze nu aan. Een jongen deed open. Hij schrok zich bijna een aap, toen hij de kleine Lina zag, maar juichend riep deze hem toe: “Het Kerstkindje! Waar is grootvader?” De jongen was zo in de war dat hij vergat te groeten. Later schold hij zich uit voor een stomme ezel dat hij daar niet aan had gedacht. “Grootvader!”

“Och, och Lina! Mijn kleine Lina!” Grootvader lag in bed, maar het kleine meisje had haar armpjes om het grijze hoofd van grootvader geslagen en verborg haar gezichtje in zijn lange baard. “O Grootvader! Het Kerstkindje!”

Nu kwam het kleine witte Jongetje naderbij en legde zijn handen in de gerimpelde bruine hand van de oude man. Grootvader wist niets te zeggen. Hij was tureluurs van blijdschap en verwondering, en toen de twee mannen en Stefan ook nog erbij kwamen, wist hij helemaal niet meer wat hij ervan denken moest. Hij wilde alles tegelijk vragen. Lina wilde alles tegelijk vertellen. Toen ging het Kerstkindje weg. Het groette lachend grootvader,

Lina, Stefan en de twee mannen, die beschaamd bij de deur waren blijven staan.

De jongen, kwiek en netjes groetend liet het Kerstkindje en Lina uit. “Dag Lina”, zei het Kerstkindje nog. Toen was het weg.

Het duurde niet lang of grootvader wist alles. De twee mannen vroegen vergiffenis aan grootvader. Wat deed grootvader toen? Hij zei: “Het Kerstkindje heeft jullie vergeven, ook ik vergeef alles, en ik zal ook zorgen dat jullie van de veldwachters geen last zullen hebben!”

Lina kon het niet zo mooi zeggen als grootvader, maar zij wilde ook laten zien dat ze alles vergaf en daarom lachte ze heel vriendelijk tegen de twee mannen.

Was dat niet mooi van grootvader en Lina? In het huisje was het nu volop feest! Grootvader was van pure blijdschap al het verdriet vergeten, dat hij om Lina heeft gehad. Zijn been was nog niet beter, – misschien duurde dat nog wel een poosje, had de dokter gezegd, – maar de terugkomst van Lina en het bezoek van het Kerstkindje maakte alles weer goed.

Toen zijn die twee mannen en Stefan weer weggegaan, maar eerst gingen zij naar het dorp, naar de kerk en daar hebben vader en oom alles aan mijnheer pastoor verteld. Hun zielen waren toen weer zo blinkend wit als de kleren van het Kerstkindje te paard.

*Uit het boekje **Kerstmis** van de Priesters van het H. Hart te Bergen op Zoom, jaartal onbekend.*

Puntje

Luister eens, de Puntjes voor december en januari zijn:

december: *Het weekplannetje van de Advent volgen!*
januari: *De gehoorzaamheid van het Jezuskind navolgen!*

Beste Kruisvaarders,

Tijdens de adventstijd krijgen wij van onze Moeder de H. Kerk een begeleider: de H. Johannes de Doper. Voor Johannes was het een vreugde uiteindelijk de verwachte Verlosser aan het werk te zien. Maar, hij bemerkte ook – tot zijn smart – dat niet iedereen het Lam Gods met een goed hart zou ontvangen. Dat mocht niet zijn! Johannes zond mensen tot Jezus en liet hen de vraag van het Oude Testament stellen: “Zijt Gij het? Zijt Gij de langverwachte Messias?” En wat deed Jezus? Jezus begreep het opzet van Johannes en antwoordde met een schriftcitaat uit de profetieën van Isaias. Hij gebruikte de voorspellingen van de H. Schrift om anderen de ogen te doen opengaan. Jezus wees erop, dat indien men de H. Schrift zou kennen, het klaarblijkelijk zou zijn, dat Hij de Messias is. Jezus is de vervulling van Isaias’ profetie: “Blinden zien, kreupelen lopen, doden verrijzen en aan armen wordt het Evangelie verkondigd”. Jezus staat niet in een rij met andere profeten. Een kerkvader zegt: “Jezus is geen proloog maar climax, geen heraut maar koning, geen wegwijzer maar dé

weg”. Maar, om dit te erkennen, moet men de H. Schrift kennen.

God bereidde de mensheid op een welbedachte manier op die komst voor. Geleidelijk aan gaf Jahweh meer informatie vrij over de komende Verlosser. Eerst heel algemeen, zoals in het zogenaamde Proto-evangelie, waar God tot de duivel sprak: “Ik zal vijandschap wekken tussen u en de vrouw – tussen uw kroost en haar kroost. Hij zal u de kop verpletten”. De verlossing

wordt aangekondigd als een bevrijding uit Satans heerschappij. Deze zal geschieden door een zoon met Zijn moeder. Tegenover Adam en Eva wordt dus een nieuw mensenvaar gesteld: een nieuwe Adam en een nieuwe Eva. De duivel zal dus door een vrouw, die in Eva eerst zijn werktuig was geweest, nu door Maria overwonnen worden en een man (Christus) zal opnieuw de heerschappij van Satan ontnemen en heersen in eeuwigheid.

Vervolgens zonderde God één volk, Israël, uit de heidense wereld af en verleende hen een bijzondere bescherming en standvastigheid in het monotheïsme. God openbaarde zich persoonlijk aan hun leiders. Zo vooreerst aan Abraham. God belooft Abraham bij het offer van Isaac, dat in Abraham, in het joodse volk, alle volkeren zullen gezegend worden. Op het sterfbed kondigt Jakob zelfs het tijdstip en de manier van de verlossing aan: *“De scepter zal van Juda niet wijken, totdat Hij komt, voor wie alle volkeren zich bukken. Hij wast Zijn kleren in wijn, in druivensap Zijn gewaad!”* En daadwerkelijk! Jezus is mens geworden, net op het ogenblik toen Herodes, een niet-jood over Israël heerste. Vervolgens voorspelt Mozes, degene die het volk Gods gebod overreikte en verkondiger van het Oude Verbond was, dat *“er een profeet gelijk hem zou opstaan. God zelf zou door zijn mond spreken”*. Kan het nog duidelijker zijn? Net als Mozes heeft Christus ons de nieuwe wetgeving van het Evangelie gegeven en het nieuwe en altijddurende verbond tussen ons en Jahweh gesloten! Ook Hij heeft

ons met het hemelse manna gevoed en uit de slavernij naar het beloofde land geleid. Eeuwen later kwam de profeet Balaam en sprak: *“Ik zie Hem! Een ster rijst uit Israël omhoog!”* De traditie van de volkeren, dat de geboorte van de Messias zal aangekondigd worden door een ster, gaat hierop terug. Binnenkort, op 6 januari, zullen we zien, hoe de drie Wijzen deze profetie kenden en zo tot Jezus kwamen. Vele jaren later, 1000 jaar voor Jezus' komst, schreef koning David de psalmen, waaronder ook Psalm 71: *“Hij zal neerdalen als regen uit de hemel – Zijn rijk zal eeuwig stand houden – in Zijn dagen zal de gerechtigheid bloeien – Hij zal heersen van zee tot zee – koningen zullen hem geschenken brengen!”* David voorspelt, dat de Messias uit de hemel zal komen, om een eeuwigdurend rijk van vrede en gerechtigheid met God te stichten. David leert bovendien in Psalm 109, dat de Messias een priester zal zijn. Dat hij een offer zal volbrengen. Hij laat Christus spreken: *“Brandoffers wilt Gij niet, o God, maar Gij hebt me een lichaam ten offer gegeven! Zie: ik kom!”* En dan de Psalm 21, die ons het lijden van Christus voor ogen

stelt: Mijn handen en voeten hebben ze doorboort, allen die Mij zien bespotten Mij – al Mijn beenderen zijn ontwricht – Mijn keel is droog als een scherf (ik heb dorst) – ze verdelen Mijn klederen onder elkaar!

Aan de zijde van de Israëlitische koningen stuurt God de profeten. Zo ook de profeet Isaias, welke de kerkvaders als evangelist van het Oude Testament bestempelen. Isaias schrijft 700 jaar voor Christus: *“Zie, de Maagd zal ontvangen en een Zoon baren. Men zal Hem noemen: Emmanuel, God*

met ons!” Hier wordt voorspeld dat een Maagd, zonder toedoen van een man, een kind zal baren. Ook wordt naar de wondervolle ontvangenis en geboorte van Jezus verwezen. *“Een Kind is ons geboren, Zijn Naam is: goddelijke held, vorst van de vrede.”* Beste Kruisvaarders, wij kennen ook het ‘Rorate Coeli’, dat van Isaias komt. Daar wordt op prachtige manier, de dubbele oorsprong van de Messias aangeduid: *“Dauw hemelen uit de hoge! Aarde open uw schoot om de vrucht van de verlossing te laten ontspruiten!”* Jezus komt als het Woord uit de hemel – uit de hemelse Vader voort, als mens echter is Jezus uit de aarde – uit Maria geboren. Verder voorspelt Isaias zelfs dat Jezus zijn optreden in Galilea zal beginnen: *“Het Galilea van de heidenen zal een helder licht aanschouwen, een glans zal over hen stralen! Hij zal grote macht en vrede brengen!”* Tenslotte voorspelt Isaias het plaatsvervangend lijden van de Messias: *“Man van smarten, met lijden bezocht. Hij draagt onze kwalen, torst onze smarten. Om onze*

zonden wordt Hij doorboord. Op Hem rust de straf, ons ten heil. Door Zijn striemen komt ons genezing. Als een schaap, naar de slachtbank geleid, opent Hij de mond niet! Hij laat zich onder de boosdoeners tellen.” Voor ons liet Hij zich tussen moordenaars kruisigen. Voor ons heil is Hij gestorven. De profeet Jeremias voorspelt 600 voor Christus, dat het Oude Testament een einde zal vinden. Dat er een Nieuw Verbond zal gesloten worden. *“Voorwaar, zo spreek ik Jahweh, ik zal een Nieuw Verbond sluiten!”* De kerkvaders zien in het wassen van de kleren in rode wijn bij de profeet Jeremias de aankondiging van het bloedig lijden van de Messias. De laatste grote profeet, Daniel, verkondigt het juiste tijdstip van de Menswording Gods: *“Vanaf het ogenblik af, waarop het bevel zal gegeven worden, Jeruzalem weer op te bouwen, tot aan Christus zijn er 70 jaarweken!”* En de historici bevestigen: zet men het bevel van

Koning Cyrus aan Esdras om het jaar 458 voor Christus, dan valt de 70^e jaarweek om de jaren 30 na Christus. Verwonderlijk, niet?

Beste Kruisvaarders, na deze overweging over de voorspellingen betreffende de beloofde Verlosser, kunnen we tenslotte concluderen, dat de wereld genoeg op de komst van de Messias voorbereid was. Maar de H. Johannes schrijft: *“Hij kwam tot de Zijnen, en de Zijnen ontvingen Hem niet.”* Ze herkennen Hem niet. En waarom? Omdat ze de H. Schrift niet lazen. Ze wisten niet dat Christus in een stal geboren zou worden, dat er een ster zou verschijnen, dat Hij naar Egypte zou moeten vluchten. Bij ons katholieken mag het niet zo zijn. Nochtans: *“Alles wat er geschreven staat in de H. Schrift, is tot onze onderrichting geschreven”*. Het is echt beschamend te zien, hoe protestanten de H. Schrift beter kennen dan de katholieken.

Beste Kruisvaarders, bereiden we ons hart voor op de komst van Jezus. Op tweevoudige wijze: Nemen we ons ten eerste voor, in deze gezegende adventstijd, ijverig de H. Schrift te lezen. Ten tweede, houden we ons als Puntje voor **december** aan ons adventsplannetje dat ons zal helpen deugdzaam te zijn. (Zie binnenkant Schatkist!) Zo zal onze ziel een waardige verblijfplaats voor het Kribbekindje zijn. In de maand **januari** is ons puntje: de gehoorzaamheid van het Jezuskind na te volgen. *“Zie Christus is nabij!”*

Pater Matthias De Clercq
EK-Kruisridder

De Geschiedenis van de Kerk

Pastoor W. Nolet

De nieuwe tijd

Na het Eerste Vaticaans Concilie

Na het Eerste Vaticaans Concilie nemen de Pausen Leo XIII (1878-1903), Pius X (1903-1914), Benedictus XV (1914-1922), Pius XI (1922-1939) en Pius XII (1939-1958) de leiding van de wereldkerk krachtig ter hand. Wat de paus had verloren aan wereldlijk gebied, had hij aan geestelijk gezag ruim teruggekregen op het Eerste Vaticaans Concilie, terwijl de vrijwillige gevangenschap in het Vaticaan de pauselijke waardigheid verhoogde met de eerbiedwaardigheid van de belijder.

Bij de oplossing van de Romeinse kwestie in 1929 werd de paus weer vrij. En in de volgende jaren werd duidelijk, dat de paus niet alleen in schijn vrij was, maar bleek zijn vrijheid ook zonneklaar naar buiten. Reeds in mei 1931 brak een conflict uit tussen het fascistische Italië en de H. Stoel over de opvoeding van de

jeugd. Pius XI vaardigde de 29^e juni een encycliek uit, waarin hij de verkeerde opvattingen veroordeelde, en het gevolg was, dat reeds in september een overeenkomst over dit punt werd aangegaan.

Had Pius IX reeds in een aantal documenten het liberalisme veroordeeld, Leo XIII beperkte zich niet tot een loutere veroordeling van het

Paus Leo XIII

socialisme, maar wees in zijn grote encyclieken positief de weg bij het oplossen van de vraagstukken van de tijd: in 1885 “Immortale Dei”, waarin gesproken wordt over de christelijke staatsorde; in 1888 “Sapientiae Christianae” over de rechten en plichten van de burgers; in 1891 “Rerum Novarum” over de toestand van de arbeiders; in 1901 “Graves de communi re” over de democratie. Aan de wijsbegeerte gaf hij leiding door in “Aeterni Patris” (1881) de H. Thomas aan te bevelen als leider bij de studie van wijsbegeerte en theologie, aan de Bijbelstudie door tegenover het rationalisme in “Providentissimus” het bovenna-tuurlijk karakter van de H. Schrift en de beginselen aan te geven voor de verklaring en de studie van het Woord Gods. Het godsdienstig leven bevorderde hij door zijn rond-schrijven over de Eucharistie, over de Rozenkrans en over het christe-lijk gezin. Sinds de 18^e eeuw had de Kerk bijna geheel buiten het open-bare leven gestaan. Leo XIII heeft er haar weer midden in geplaatst, en de katholieken het bewustzijn bijge-bracht, dat ook voor het burgerlijk, maatschappelijk en cultureel werk de door God geopenbaarde beginselen richting moeten geven.

Zijn opvolger Pius X heeft de wereldhervormende daad gesteld van het decreet over de veelvuldige H. Communie (1905) en de Kindercom-munie (1910), waarvan de werking dagelijks wordt waargenomen door ieder, die de zielzorg beoefent. In-derdaad mag geestdrift van de jeugd, haar trouw aan God en Gods ge-

H. Paus Pius X

bod, geschreven worden op rekening van de geheimzinnige genade, die het gebruik van de Eucharistie geeft. Pius X veroordeelde voorts het “modernisme”, het systeem, dat een vaststaande, onveranderlijke waarheid, niet erkent, in zijn Encycliek “Pascendi dominici gregis”, die een meesterlijke uiteenzetting geeft van het systeem, en die door de katholieken, op enige weinige uitzonderingen na, van harte aanvaard werd. Daardoor behoevde hij de katholieken voor een samenstel van dwalingen, dat in protestantse kring, helaas, zo velen van God en Christus heeft vervreemd.

Het pontificaat van Benedictus XV was geheel vervuld van de wereldoorlog en zijn onmiddellijke gevolgen. De pogingen van de paus om de vrede te herstellen hadden geen succes, wel zijn werkzaamheid, om de ellende van de oorlog te verzachten. Ook na de oorlog werd naar de pauselijke vermaningen niet geluisterd.

Paus Pius XI

Pius XI gaf in zijn encycliek “Ubi arcano” (1922) de grote stoot voor de Katholieke Actie. Deze is de deelname van de leken aan het Apostolaat van de Hiërarchie tot uit-

breiding van het Godsrijk, waardoor de leken de geestelijken steunen om de maatschappij van de christelijke geest te doordringen. Zij gaat boven de sociale actie, die, hoe voortreffelijk ook, toch meer onmiddellijk materiële doeleinden beoogde. In zijn magistrale Encycliek “Quadragesimo Anno” (1931) geeft dezelfde paus de beginselen en de richtlijnen voor maatschappelijke ordening, en daarmee richting aan de werkzaamheid op dit terrein. Al die pauselijke richtlijnen werden door de katholieken gretig aanvaard, en hadden grote invloed op de gang van het wereldgebeuren. Overal organiseerden zich de katholieken in culturele en sociale verenigingen, om de beginselen die de pausen verkondigden, in de praktijk van het leven door te voeren.

Schatkisten

Hoe vol waren de Schatkisten van september en oktober 2023?

	<i>sept.</i>	<i>okt.</i>
<i>Aantal Schatkisten:</i>	19	14
Dagelijkse Toewijding	531	401
H. Mis	41	117
H. Communie	131	104
Geestelijke Communie	358	288
Offers	677	667
Tientjes	2.519	2.050
Bezoek aan het Allerheiligste	116	138
Meditatie	172	194
Goed Voorbeeld	616	553
Puntje	401	381

Jaarprogramma

2023

Wanneer?	Waar?	Wat?
van t/m		
03-12	Gerw./Lei./Utr.	Adventsbezinning(+ Derde Orde + M.I.)
20-12	Gerwen	Gulden Mis

2024

Wanneer?	Waar?	Wat?	
van t/m			
01-01	06-01	Antwerpen	Ignatiaanse Retraite (gemengd)
02-01	04-01	Moergestel (NL)	E.K.-Kerstkamp
02-02		Zaitzkofen	Lagere wijdingen/Tonsuur/Inkleding
25-02		Gerw./Lei./ Utr.	Vastenbezinning (+Derde Orde FSSPX)
26-04	28-04	Helvoirt (NL)	Gezinsweekend
09-05		Gerw./Lei./ Utr.	Eerste H. Communie
18-05	20-05	Frankrijk	Pinksterbedevaart Chartres-Parijs
02-06		Gerwen	Sacramentsprocessie
29-06		Zaitzkofen (D)	Priesterwijding
14-07	20-07	Domremy (FR)	Fietstocht met Broeder René Maria
22-07	27-07	Antwerpen	Ignatiaanse Retraite (gemengd)
28-07	08-08	Luik	E.K.-Zomerkamp
31-08	01-09	Nederland	Bedevaart Gorcum-Brielle
09-09	14-09	Antwerpen	Mariale Retraite (gemengd)
14-09		Bonheiden (B)	Sportdag van de Traditie
05-10		Banneux	Bedevaart District Benelux
13-10		Leiden	Patroonsfeest
19-10		Gerwen	Aanbiddingsdag
10-11		Utrecht	Patroonsfeest
24-11		Gerwen	Patroonsfeest
24-11		Leiden	Koordag i.v.m. H. Cecilia
01-12		Gerw./Lei./ Utr. nader te bepalen	Adventsbezinning (+ Derde Orde + M.I.) Bijeenkomsten Derde Orde FSSPX

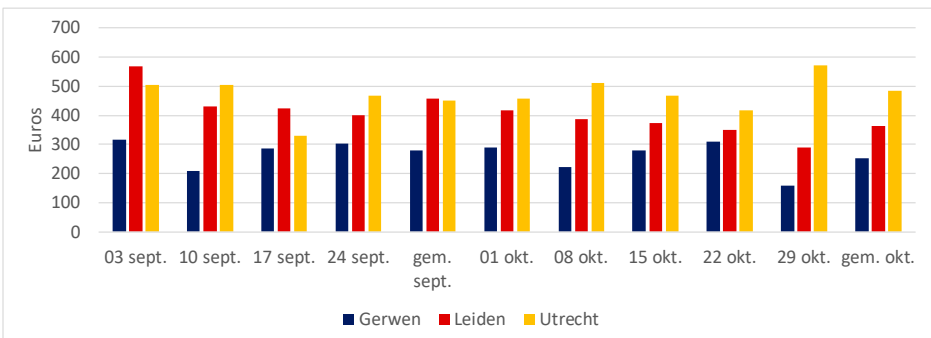
Onze Overledenen

Hr.	M.	Soputan	Tiel	02	12	2013
Mej.	P.E.M.T.	van Erp	Waalre	04	12	2021
Mevr.	J.H.	Breebaart-Wagenaar	Krommenie	05	12	2009
Mevr.	M.C.	Peijnenborg-Hamers	Tilburg	06	12	1987
Hr.	P.A.	Galama	Hoorn	06	12	1997
Hr.	J.	Hoogland	Rijswijk	07	12	1992
Mej.	E.H.M.L.	van Kessel	's Hertogenbosch	07	12	2021
Mevr.	M.	Franssen-Saelmans	Steyl	08	12	2000
Mevr.	M.W.G.	Bongers-Mul	Montzen (B)	09	12	1988
Mevr.	P.M.	Bongers-Hüneker	Aarle-Rixtel	09	12	2001
Mevr.	A.J.	Hoogland-Kok	Emmen	09	12	2010
Mevr.	W.M.	Galama	Amersfoort	09	12	2011
Mej.	M.P.	van Kemenade	Geldrop	10	12	2000
Mevr.	N.W.T.T.	Kweldam-Senders	Schagen	10	12	2019
Hr.	J.J.	Joosen	Breda	12	12	2000
Hr.	W.J.R.	Koekkoek	Amsterdam	14	12	1995
Mevr.	S.J.W.	Smeets	Soesterberg	18	12	2004
Mevr.	J.S.	Besouw-de Bruin	Grubbenvorst	19	12	2002
Mevr.	M.N.	van Dijk- de Gouw	Tilburg	19	12	2004
Hr.	J.J.M.	Gadiot	Heerlen	28	12	2000
Hr.	N.J.R.	van Doeveren	Delft	29	12	1988
Hr.	J.H.	van Stijn	Sliedrecht	30	12	1990
Hr.	G.B.	Meulman	Nieuwe Pekela	30	12	2003
Hr.	B.J.	Frederiks	's Hertogenbosch	31	12	2010
Mevr.	G.H.	Haugk-Langerbeins	Utrecht	01	01	2006
Hr.	J.F.	Koks	Maastricht	02	01	2016
Mej.	A.M.	Simonis	Den Haag	03	01	2020
Hr.	R.W.L.M.	Duetz	Houten	03	01	2021
Mevr.	Th.M.	Schijffelen-Miedema	Voorburg	04	01	2021
Hr.	H.H.	Pelgrom	Ede	05	01	2000
Mevr.	H.	Vermeulen-Lurneij	Maastricht	08	01	1992
Hr.	W.A.P.	Bakermans	Wageningen	08	01	1994
Mevr.	A.	Suerink-Scholten	Arnhem	11	01	1996
Mevr.	A.M.	v. Avesaat-Burhenne	Tegelen	11	01	2002
Mevr.	A.F.M.	Messing-Bakker	Amersfoort	14	01	2009
Mej.	M.W.	Schretlen	As (B)	16	01	2002
Hr.	M.	Glavurtić	Utrecht	16	01	2023
Hr.	J.A.	Daniëls	Nootdorp	18	01	1987
Mevr.	M.G.H.	Huberts-Hendriks	Venlo	20	01	2019
Hr.	M.	van de Linden	Eindhoven	21	01	2006

Hr.	R.R.	Freeman	Valkenswaard	21	01	2007
Mej.	H.P.	van Vugt	Nuenen	21	01	2020
Hr.	A.M.	van Os	Groesbeek	24	01	2009
Mevr.	E.J.	van Diggele	Rotterdam	24	01	2011
Hr.	J.T.	Vloet	Boxmeer	25	01	1998
Hr.	P.L.	Tan	Amsterdam	25	01	2003
Mevr.	J.P.	Kühr-Langras	Leidschendam	30	01	2016
Hr.	J.W.	Jongorius	Utrecht	31	01	2021

Collecten in de maanden september en oktober 2023

De **missiecollecte** van Nederland op zondag 22 oktober jl. voor onze gelovigen in Saltillo, Mexico, om hun nieuwe kapel te helpen verwezenlijken heeft € 1.735,40 opgebracht. **Veel dank** namens de Mexicanen!

Onderstaand gebed kunt u gebruiken voor de huiszegening met driekoningen- water en wierook!

Zegen, o Heer, almachtige God, dit huis, opdat daarin mogen wonen gezondheid, kuisheid, kloekmoedige deugd, ootmoed, goedheid, zachtmoedigheid, vervulling van de wet en dankbaarheid jegens God, de Vader en de Zoon en de heilige Geest; en deze zegen mag blijven over dit huis en al zijn bewoners.
Door Christus onze Heer. Amen.

Met gezegend krijt schrijft u volgende formule boven de voor- en achterdeur (of op de bovendorpel):

20 + C + M + B + 24

Betekenis van deze formule:
Christus mansionem benedicat! (Christus moge dit huis zegenen!)

Kalender Gerwen

December

vr.	1	17.30	Lof	Eerste vrijdag v.d. maand, Votiefmis v.h. H. Hart van Jezus (3 ^e kl.)
		18.30	H. Mis	
za.	2	9.00	H. Mis	Eerste zaterdag v.d. maand, Votiefmis v.h. Onbevlekt Hart v. Maria (22 aug.) (3 ^e kl.); ged. H. Bibiana, maagd en mart.; daarna uitstelling tot 12.30 uur
		10.30	Onderricht	Godsdienstlessen
zo.	3	10.30	Hoogmis	1^e zondag v.d. Advent (1^e kl.); kinderzegen
			13.00	1 ^e voordracht
Advents- bezinning			13.45	meditatie in stilte
			14.15	2 ^e voordracht
			15.00	Lof met Rozenhoedje
			16.00	einde
ma.	4	18.30	H. Mis	H. Petrus Chrysologus, biss. en kerkl. (3 ^e kl.); ged. v.d. Advent en H. Barbara, maagd en mart.
di.	5	18.30	H. Mis	v.d. Advent (3 ^e kl.); ged. H. Sabbas, abt
wo.	6	7.15	H. Mis	H. Nicolaas, biss. en bel. (3 ^e kl.); ged. v.d. Advent
do.	7	17.30	Lof	H. Ambrosius, biss., bel. en kerkl. (3 ^e kl.); ged. v.d. Advent
		18.30	H. Mis	
vr.	8	19.00	gez. H. Mis	Onbevleete Ontvangenis v.d. H. Maagd Maria (1^e kl.); ged. v.d. Advent
za.	9	9.00	H. Mis	v.d. Advent (3 ^e kl.)
		10.30	Onderricht	Godsdienstlessen
zo.	10	10.30	Hoogmis	2^e zondag v.d. Advent (1^e kl.)
ma.	11	18.30	H. Mis	H. Damasus I, paus en bel. (3 ^e kl.); ged. v.d. Advent
di.	12	18.30	H. Mis	v.d. Advent (3 ^e kl.)
wo.	13	7.15	H. Mis	H. Lucia, maagd en mart. (3 ^e kl.); ged. v.d. Advent
do.	14	17.30	Lof	
		18.30	H. Mis	v.d. Advent (3 ^e kl.)
vr.	15	7.15	H. Mis	v.d. Advent (3 ^e kl.)
za.	16	9.00	H. Mis	H. Eusebius, biss. en mart. (3 ^e kl.); ged. v.d. Advent
		10.30	Onderricht	Godsdienstlessen
zo.	17	10.30	Hoogmis	3^e zondag v.d. Advent (1^e kl.), Gaudete
ma.	18	18.30	H. Mis	v.d. Advent (2 ^e kl.)
di.	19	18.30	H. Mis	v.d. Advent (2 ^e kl.)
wo.	20	6.30	gez. H. Mis	Gulden Mis; ged. v.d. Quatertemperdag in de Advent; vasten en onthouding aanbevolen

do.	21	17.30	Lof	
		18.30	H. Mis	H. Thomas, apostel (2 ^e kl.); ged. v.d. Advent
vr.	22	7.15	H. Mis	Quaterterperdag in de Advent (2 ^e kl.); <i>vasten en onthouding aanbevolen</i>
za.	23	9.00	H. Mis	Quaterterperdag in de Advent (2 ^e kl.); <i>vasten en onthouding aanbevolen</i>
zo.	24	10.30	Hoogmis	Vigilie v. Kerstmis (1^e kl.)
		23.00	Kerstwake	
ma.	25	0.00	Nachtmis	Hoogfeest v. Kerstmis (1^e kl.);
		9.45	Dageraadsmis	ged. H. Anastasia, mart. (<i>In deze Mis is geen preek en geen Communie-uitreiking.</i>)
		10.30	Dagmis	
di.	26	10.30	Hoogmis	Tweede Kerstdag, H. Stefanus, eerste mart. (2^e kl.); ged. v.h. octaaf
wo.	27	7.15	H. Mis	H. Johannes, apostel en evangelist (2 ^e kl.); ged. v.h. octaaf
do.	28	17.30	Lof	HH. Onnozele Kinderen, mart. (2 ^e kl.); ged. v.h. octaaf
		18.30	H. Mis	
vr.	29	7.15	H. Mis	v.h. octaaf v. Kerstmis (2 ^e kl.); ged. H. Thomas v. Canterbury, biss. en mart.
za.	30	9.00	H. Mis	v.h. octaaf v. Kerstmis (2 ^e kl.)
zo.	31	10.30	Hoogmis	zondag onder het octaaf v. Kerstmis (2^e kl.); daarna kort Lof met Te Deum (volle afluat)

Januari

ma.	1	10.30	Hoogmis	Octaafdag v. Kerstmis, Besnijdenis v.d. Heer (1^e kl.); voor de Mis Veni Creator (volle afluat); verplichte feestdag
di.	2	18.30	H. Mis	Feest v.d. H. Naam Jezus (2 ^e kl.)
wo.	3	7.15	H. Mis	door de week (4 ^e kl.)
do.	4	17.30	Lof	
		18.30	H. Mis	door de week (4 ^e kl.)
vr.	5	17.30	Lof	
		18.30	H. Mis	Eerste vrijdag v.d. maand, Votiefmis v.h. H. Hart v. Jezus (3 ^e kl.); ged. H. Telesphorus, paus en mart.; <i>daarna wijding Driekoningenwater</i>
za.	6	10.30	gez. H. Mis	Eerste zaterdag v.d. maand, Verschijning v. Onze Heer, Driekoningen (1^e kl.); na de Mis zegening v. wierook en krijt; geen Lof
zo.	7	10.30	Hoogmis	1^e zondag na Driekoningen, Feest v.d. H. Familie (2^e kl.); na de Mis toewijding v.d. gezinnen aan de H. Familie

ma.	8	18.30	H. Mis	door de week (4 ^e kl.)
di.	9	18.30	H. Mis	door de week (4 ^e kl.)
wo.	10	7.15	H. Mis	door de week (4 ^e kl.)
do.	11	17.30	Lof	door de week (4 ^e kl.); ged. H. Hyginus, paus en mart.
		18.30	H. Mis	
vr.	12	7.15	H. Mis	door de week (4 ^e kl.)
za.	13	9.00	H. Mis	Gedachtenis v.h. Doopsel v. Onze Heer (2 ^e kl.)
		10.30	<i>Onderricht</i>	<i>Godsdienstlessen</i>
zo.	14	10.30	Hoogmis	2^e zondag na Driekoningen (2^e kl.)
ma.	15	18.30	H. Mis	H. Paulus, eerste kluizenaar, bel. (3 ^e kl.); ged. H. Maurus, abt
di.	16	18.30	H. Mis	H. Marcellus I, paus en mart. (3 ^e kl.)
wo.	17	7.15	H. Mis	H. Antonius, abt (3 ^e kl.)
do.	18	17.30	Lof	door de week (4 ^e kl.); ged. H. Prisca, maagd en mart.;
		18.30	H. Mis	<i>begin v.d. Internationale Bidweek voor de Eenheid v.d. Christenen</i>
vr.	19	7.15	H. Mis	door de week (4 ^e kl.); ged. HH. Marius en gez., mart. en H. Kanut, koning van Denemarken, mart.
za.	20	9.00	H. Mis	H. Fabianus, paus en H. Sebastianus, mart. (3 ^e kl.)
		10.30	<i>Onderricht</i>	<i>Godsdienstlessen</i>
zo.	21	10.30	Hoogmis	3^e zondag na Driekoningen (2^e kl.)
ma.	22	18.30	H. Mis	HH. Vincentius en Anastasius, mart. (3 ^e kl.)
di.	23	18.30	H. Mis	H. Raymundus v. Pennafort, bel. (3 ^e kl.); ged. H. Emerentiana, maagd en mart.
wo.	24	7.15	H. Mis	H. Timotheus, biss. en mart. (3 ^e kl.)
do.	25	17.30	Lof	
		18.30	H. Mis	Bekering v.d. H. Paulus, apostel (3 ^e kl.)
vr.	26	7.15	H. Mis	H. Polycarpus, biss. en mart. (3 ^e kl.)
za.	27	9.00	H. Mis	H. Johannes Chrysostomus, biss. en kerkl. (3 ^e kl.)
		10.30	<i>Onderricht</i>	<i>Godsdienstlessen</i>
zo.	28	10.30	Hoogmis	Zondag Septuagesima (2^e kl.)
ma.	29	18.30	H. Mis	H. Franciscus v. Sales, biss. en kerkl. (3 ^e kl.)
di.	30	18.30	H. Mis	H. Martina, maagd en mart. (3 ^e kl.)
wo.	31	7.15	H. Mis	H. Johannes Bosco, bel. (3 ^e kl.)

Februari

do.	1	17.30	Lof	
		18.30	H. Mis	H. Ignatius, biss. v. Antiochië en mart. (3 ^e kl.)
vr.	2	18.00	Lof	Eerste vrijdag v.d. maand, Opdracht v. Jezus in
		19.00	Kaarswijding, Processie, gez. H. Mis	de Tempel, Maria Lichtmis (2 ^e kl.)

za.	3	9.00	H. Mis	Eerste zaterdag v.d. maand, Votiefmis v.h. Onbevlekt Hart v. Maria (22 aug.) (3 ^e kl.); ged. H. Blasius, biss. en mart.; <i>Blasiuszegen</i> ; daarna uitstelling tot 12.30 uur
		10.30	Onderricht	Godsdienstlessen
zo.	4	10.30	Hoogmis	Zondag Sexagesima (2^e kl.); kinderzegen

Activiteiten in Gerwen

Catechismusonderricht kinderen:

Zaterdag 2, 9 en 16 dec. en 13, 20 en 27 jan. (van 10.30-12.00 uur)
J.K.I.-bijeenvkomsten: 15-17 dec. (Antwerpen) en 7 jan.

E.K.-bijeenvkomsten: 110 dec. en 21 jan.

Geloofsverdieping volwassenen: 3 dec. en 15 jan.

Gulden Mis: 20 dec.

Gebedsinitiatief: na de Hoogmis op de 1^e zondag van de maand

- Heren: 1. bekeringen en 2. heiliging van het familieleven

- Dames: 3. roepingen

Kalender Leiden

December

vr.	1	17.30	Lof	Eerste vrijdag v.d. maand, Votiefmis v.h. H. Hart van Jezus (3 ^e kl.)
		18.30	H. Mis	
za.	2	9.00	H. Mis	Eerste zaterdag v.d. maand, Votiefmis v.h. Onbevlekt Hart v. Maria (22 aug.) (3 ^e kl.); ged. H. Bibiana, maagd en mart.; daarna uitstelling tot 13.00 uur
		10.20	Onderricht	Godsdienstlessen
zo.	3	10.30	Hoogmis	1^e zondag v.d. Advent (1^e kl.); kinderzegen
		13.00		1 ^e voordracht
Advents- bezinging		13.45		meditatie in stilte
		14.15		2 ^e voordracht
		15.00		Lof met Rozenhoedje
		16.00		einde
vr.	8	19.00	gez. H. Mis	Onbevleete Ontvangenis v.d. H. Maagd Maria (1^e kl.); ged. v.d. Advent
za.	9	9.00	H. Mis	v.d. Advent (3 ^e kl.)
		10.20	Onderricht	Godsdienstlessen

zo.	10	10.30	Hoogmis	2^e zondag v.d. Advent (1^e kl.)
vr.	15	-----	geen H. Mis	v.d. Advent (3 ^e kl.)
za.	16	-----	geen H. Mis	H. Eusebius, biss. en mart. (3 ^e kl.); ged. v.d. Advent
zo.	17	10.30	Hoogmis	3^e zondag v.d. Advent (1^e kl.), <i>Gaudete</i>
vr.	22	18.30	H. Mis	Quatertemperdag in de Advent (2 ^e kl.); <i>vasten en onthouding aanbevolen</i>
za.	23	9.00	H. Mis	Quatertemperdag in de Advent (2 ^e kl.); <i>vasten en onthouding aanbevolen</i>
zo.	24	10.30	Hoogmis	Vigilie v. Kerstmis (1^e kl.)
		23.00	Kerstwake	
ma.	25	0.00	Nachtmis	Hoogfeest v. Kerstmis (1^e kl.);
		9.45	Dageraadsmis	ged. H. Anastasia, mart. (<i>In deze Mis is geen preek en geen Communie-uitreiking.</i>)
		10.30	Dagmis	
di.	26	10.30	Hoogmis	Tweede Kerstdag, H. Stefanus, eerste mart. (2^e kl.); ged. v.h. octaaf
vr.	29	18.30	H. Mis	v.h. octaaf v. Kerstmis (2 ^e kl.); ged. H. Thomas v. Canterbury, biss. en mart.
za.	30	9.00	H. Mis	v.h. octaaf v. Kerstmis (2 ^e kl.)
zo.	31	10.30	Hoogmis	zondag onder het octaaf v. Kerstmis (2^e kl.); daarna kort Lof met Te Deum (<i>volle afluat</i>)

Januari

ma.	1	10.30	Hoogmis	Octaafdag v. Kerstmis, Besnijdenis v.d. Heer (1^e kl.); voor de Mis <i>Veni Creator (volle afluat); verplichte feestdag</i>
vr.	5	17.30	Lof	Eerste vrijdag v.d. maand, Votiefmis v.h. H. Hart
		18.30	H. Mis	v. Jezus (3 ^e kl.); ged. H. Telesphorus, paus en mart.; <i>daarna wijding Driekoningenwater</i>
za.	6	10.30	gez. H. Mis	Eerste zaterdag v.d. maand, Verschijning v. Onze Heer, Driekoningen (1^e kl.); na de Mis <i>zegening v. wierook en krijt; geen Lof</i>
zo.	7	10.30	Hoogmis	1^e zondag na Driekoningen, Feest v.d. H. Familie (2^e kl.); na de Mis <i>toewijding v.d. gezinnen aan de H. Familie</i>
vr.	12	18.30	H. Mis	door de week (4 ^e kl.)
za.	13	9.00	H. Mis	Gedachtenis v.h. Doopsel v. Onze Heer (2 ^e kl.)
		10.20	<i>Onderricht</i>	<i>Godsdienstlessen</i>
zo.	14	10.30	Hoogmis	2^e zondag na Driekoningen (2^e kl.)
vr.	19	18.30	H. Mis	door de week (4 ^e kl.); ged. HH. Marius en gez., mart. en H. Kanut, koning van Denemarken, mart.
za.	20	9.00	H. Mis	H. Fabianus, paus en H. Sebastianus, mart. (3 ^e kl.)

		10.20	Onderricht	Godsdienstlessen
zo.	21	10.30	Hoogmis	3^e zondag na Driekoningen (2^e kl.)
vr.	26	18.30	H. Mis	H. Polycarpus, biss. en mart. (3 ^e kl.)
za.	27	9.00	H. Mis	H. Johannes Chrysostomus, biss. en kerkl. (3 ^e kl.)
		10.20	Onderricht	Godsdienstlessen
zo.	28	10.30	Hoogmis	Zondag Septuagesima (2^e kl.)

Februari

vr.	2	18.00 19.00	Lof Kaarswijding, Processie, gez. H. Mis	Eerste vrijdag v.d. maand, Opdracht v. Jezus in de Tempel, Maria Lichtmis (2 ^e kl.)
za.	3	9.00	H. Mis	Eerste zaterdag v.d. maand, Votiefmis v.h. Onbevlekt Hart v. Maria (22 aug.) (3 ^e kl.); ged. H. Blasius, biss. en mart.; <i>Blasiuszegen</i> ; daarna uitstelling tot 13.00 uur
		10.20	Onderricht	Godsdienstlessen
zo.	4	10.30	Hoogmis	Zondag Sexagesima (2^e kl.); kinderzegen

Activiteiten in Leiden

Catechismusonderricht kinderen:

Zaterdag 2 en 9 dec. en 13, 20 en 27 jan. (van 10.20-12.00 uur)

E.K.-bijeenkomsten: 10 dec. en 14 jan.

J.K.I.-bijeenkomsten: 15-17 dec. (Antwerpen) en 21 jan.

Geloofsverdieping volwassenen en M.I.: 11 dec. en 15 jan.

Gebedsinitiatief: voor roepingen: na de Hoogmis op de 3^e zondag van de maand

Kalender Utrecht

December

vr.	1	17.30	Lof	Eerste vrijdag v.d. maand, Votiefmis v.h. H. Hart van Jezus (3 ^e kl.)
		18.30	H. Mis	
za.	2	9.00	H. Mis	Eerste zaterdag v.d. maand, Votiefmis v.h. Onbevlekt Hart v. Maria (22 aug.) (3 ^e kl.); ged. H. Bibiana, maagd en mart.; daarna Lof met Rozenhoedje
		11.30	Onderricht	Godsdienstlessen

zo.	3	10.30	Hoogmis	1^e zondag v.d. Advent (1^e kl.); kinderzegen
			13.00	1 ^e voordracht
Advents- bezinning			13.45	meditatie in stilte
			14.15	2 ^e voordracht
			15.00	Lof met Rozenhoedje
			16.00	einde
vr.	8	19.00	gez. H. Mis	Onbevekte Ontvangenis v.d. H. Maagd Maria (1^e kl.); ged. v.d. Advent
za.	9	9.00	H. Mis	v.d. Advent (3 ^e kl.)
		10.30	Onderricht	Godsdienstlessen
zo.	10	10.30	Hoogmis	2^e zondag v.d. Advent (1^e kl.)
vr.	15	18.30	H. Mis	v.d. Advent (3 ^e kl.)
za.	16	9.00	H. Mis	H. Eusebius, biss. en mart. (3 ^e kl.); ged. v.d. Advent
		10.30	Onderricht	Godsdienstlessen
zo.	17	10.30	Hoogmis	3^e zondag v.d. Advent (1^e kl.), Gaudete
vr.	22	18.30	H. Mis	Quatertemperdag in de Advent (2 ^e kl.); vasten en onthouding aanbevolen
za.	23	9.00	H. Mis	Quatertemperdag in de Advent (2 ^e kl.); vasten en onthouding aanbevolen
zo.	24	10.30	Hoogmis	Vigilie v. Kerstmis (1^e kl.)
		23.00	Kerstwake	
ma.	25	0.00	Nachtmis	Hoogfeest v. Kerstmis (1^e kl.);
		9.45	Dageraadsmis	ged. H. Anastasia, mart.
		10.30	Dagmis	
di.	26	10.30	Hoogmis	Tweede Kerstdag, H. Stefanus, eerste mart. (2^e kl.); ged. v.h. octaaf
vr.	29	18.30	H. Mis	v.h. octaaf v. Kerstmis (2 ^e kl.); ged. H. Thomas v. Canterbury, biss. en mart.
za.	30	9.00	H. Mis	v.h. octaaf v. Kerstmis (2 ^e kl.)
zo.	31	10.30	Hoogmis	zondag onder het octaaf v. Kerstmis (2^e kl.); daarna kort Lof met Te Deum (volle aftaat)

Januari

ma.	1	10.30	Hoogmis	Octaafdag v. Kerstmis, Besnijdenis v.d. Heer (1^e kl.); voor de Mis Veni Creator (volle aftaat); verplichte feestdag
vr.	5	17.30	Lof	Eerste vrijdag v.d. maand, Votiefmis v.h. H. Hart v. Jezus (3 ^e kl.); ged. H. Telesphorus, paus en mart.; daarna wijding Driekoningenwater
		18.30	H. Mis	
za.	6	10.30	gez. H. Mis	Eerste zaterdag v.d. maand, Verschijning v. Onze Heer, Driekoningen (1^e kl.); na de Mis zegening v. wierook en krijt; geen Lof

zo.	7	10.30	Hoogmis	1^e zondag na Driekoningen, Feest v.d. H. Familie (2^e kl.); na de Mis toewijding v.d. gezinnen aan de H. Familie
vr.	12	18.30	H. Mis	door de week (4 ^e kl.)
za.	13	9.00	H. Mis	Gedachtenis v.h. Doopsel v. Onze Heer (2 ^e kl.)
		10.30	Onderricht	Godsdienstlessen
zo.	14	10.30	Hoogmis	2^e zondag na Driekoningen (2^e kl.)
vr.	19	18.30	H. Mis	door de week (4 ^e kl.); ged. HH. Marius en gez., mart. en H. Kanut, koning van Denemarken, mart.
za.	20	9.00	H. Mis	H. Fabianus, paus en H. Sebastianus, mart. (3 ^e kl.)
		10.30	Onderricht	Godsdienstlessen
zo.	21	10.30	Hoogmis	3^e zondag na Driekoningen (2^e kl.)
vr.	26	18.30	H. Mis	H. Polycarpus, biss. en mart. (3 ^e kl.)
za.	27	9.00	H. Mis	H. Johannes Chrysostomus, biss. en kerkl. (3 ^e kl.)
		10.30	Onderricht	Godsdienstlessen
zo.	28	10.30	Hoogmis	Zondag Septuagesima (2^e kl.)

Februari

vr.	2	18.00 19.00	Lof Kaarswijding, Processie, gez. H. Mis	Eerste vrijdag v.d. maand, Opdracht v. Jezus in de Tempel, Maria Lichtmis (2 ^e kl.)
za.	3	9.00	H. Mis	Eerste zaterdag v.d. maand, Votiefmis v.h. Onbevlekt Hart v. Maria (22 aug.) (3 ^e kl.); ged. H. Blasius, biss. en mart.; <i>Blasiuszegen; daarna Lof met Rozenhoedje</i>
		10.30	Onderricht	Godsdienstlessen
zo.	4	10.30	Hoogmis	Zondag Sexagesima (2^e kl.); kinderzegen

Activiteiten in Utrecht

Catechismusonderricht kinderen:

Zaterdagen 2, 9 en 16 dec. en 13, 20 en 27 jan. .

(van 10.30-12.00 uur; eerste zaterdag een uur later)

J.K.I.-bijeenkomsten: 3 en 15-17 dec. (Antwerpen) en 7 jan.

E.K.-bijeenkomsten: 10 dec. en 14 jan.

Geloofsverdieping jeugd: 17 dec. en 21 en 28 jan.

Onze adressen in Nederland

Gerwen

Leiden

Utrecht

Oude St. Clemenskerk

Heuvel 21
5674 RR Nuenen
Telefoon

+31 (0)40 283 45 05

H. Mis zie pagina 62

Kapel O.L.V. van de
Rozenkrans

Sumatrastraat 197
2315 BD Leiden

Telefoon
+31(0)71 782 05 05 of
+31 (0)40 283 45 05

H. Mis zie pagina 65

St. Willibrordkerk

Minrebroederstraat 21
3512 GS Utrecht

Telefoon
+31 (0)40 283 45 05

H. Mis zie pagina 67

Telefoontijden: maandag t/m zaterdag 09.30-12.00 en 14.00-17.30 uur.
In noodgevallen staan wij u vanzelfsprekend ook buiten deze tijden ter beschikking. Bovendien kunt u altijd een bericht op ons antwoordapparaat achterlaten of per e-mail met ons in contact treden.

E-mail adressen van de priesters

Pater C. de Beer: c.debeer@fsspx.email

Pater K. Huysegems: p.huysegems@googlemail.com

Pater M. De Clercq: m.declercq@fsspx.email

**Steun het
Informatie-
blad!**

Bankrekening

Stichting St. Jozef Nuenen
Heuvel 23

5674 RR Nuenen

IBAN: NL11 INGB 0003 9907 90

BIC: INGBNL2A

Kerkrade

(Duitstalig)

Kerk St. Maria ter Engelen
Pannesheiderstraat 71
6462 EB Bleijerheide/Kerkrade
Telefoon +31 (0)45 567 13 97

Op zon- en feestdagen
gelezen H. Mis 8.30 uur en
Hoogmis 10.00 uur

De erediensten worden verzorgd
door de priesters van de
Priorij St. Bonifacius
Bottroper Strasse 295
D-45356 Essen
Telefoon +49 (0) 20 166 49 22

District Benelux

*Brussel (Namen, Quiévrain en
Luxemburg)*

Christus Koning Priorij
Eendrachtstraat 37
1050 Brussel
Telefoon +32 (0)2 550 00 20

St. Jozefkerk
Frère - Orban Square
1040 Brussel
Telefoon +32 (0)474 860 755
H. Mis

- zon- en feestdagen 8.00 uur
10.00 uur
- ma. t/m za. 18.00 uur

Antwerpen

Priorij van het Allerheiligste Sacrament
Hemelstraat 21-23
2018 Antwerpen
Telefoon +32 (0)3 229 01 80
H. Mis

- zon- en feestdagen 7.30 uur
10.00 uur
- ma., di. 7.00 uur
- wo, za. 7.30 uur
- do., vr. 18.30 uur

Gent

Sint-Amanduskapel
Kortrijksesteenweg 139
9000 Gent
Telefoon +32 (0)3 229 01 80
H. Mis

- zon- en feestdagen 10.00 uur

Colofon

Uitgever

Priesterbroederschap St. Pius X

Redactie

Pater C. de Beer
Priorij St. Clemens
Heuvel 23
5674 RR Nuenen
Telefoon +31 (0)40 283 45 05

Kopijsluiting IB 342

Vrijdag 12 januari 2024

Giften ter ondersteuning

Uw giften ter ondersteuning van ons werk zijn zeer welkom: ze vormen de enige financiële steun voor het apostolaat van de Priesterbroederschap St. Pius X in Nederland. Voor uw overschrijving kunt u gebruik maken van

- internetbankieren,
- een automatische machtiging, of
- een eenmalige overschrijving.

U vindt ons ook op internet

- www.stpiusx.nl
- www.stpiusx.be

Biechtgelegenheid

Op zon- en verplichte feestdagen: een uur vóór de H. Mis, tot ten laatste 10 minuten vóór de Mis, eventueel ook na de Mis.

Stipendium voor de H. Mis

Het stipendium voor een H. Mis bedraagt: € 18,00.

2 Voorwoord

VAN DE PRIESTERBROEDERSCHAP

- 3 Evaluatie van de eerste zitting van de Synode over Synodaliteit (1)
- 7 Evaluatie van de eerste zitting van de Synode over Synodaliteit (2)
- 11 Een antwoord van het Dicasterium voor de Geloofsleer op vragen over LGBT-kwesties
- 15 Verenigde Staten: Paus Franciscus ontheft Bisschop Joseph Strickland uit ambt
- 17 De Litanie van Onze-Lieve-Vrouw: Koningin zonder erfsmet ontvangen, bid voor ons.

TERUGBLIKKEN

- 23 21 november: Inkleding van Zuster Maria Fides

EUCHARISTISCHE KRUISTOCHT

- 28 Uitleg van de intentie – Margareta – De weldoende Parel van Schotland
- 40 Lina - Kerstverhaal
- 51 Puntje
- 55 De Geschiedenis van de Kerk
- 57 Schatkisten

VAN DE PRIORIJ

- 58 Jaarprogramma
- 59 Onze Overledenen
- 60 Collecten in de maanden september en oktober 2023
- 62 Kalender Gerwen
- 65 Kalender Leiden
- 67 Kalender Utrecht
- 70 Onze adressen in Nederland
- 71 District Benelux
- 71 Colofon